

Sárospataki Református Lapok

LXIII. évf. 2. szám
2010. május

A tiszáninneri reformátusok lapja

„A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.” (Jn 14,26)

Választásokat éltünk. Hatalmas változást, választott változást. Eközben ünnepre készülünk, ünnepelni a választást, mégpedig Isten választását a mi életünkre nézve, hiszen életet akar és nem halált. Eljött tehát a Vigasztaló, hogy velünk legyen, hogy tudjuk, Ő választott minket, hogy elmenjünk, és gyümölcsöt teremjünk, és a mi gyümölcsünk megmaradjon. Ő választott minket, hogy eseti és mindennapi választásaink az örökkévalóság távlatában legyenek értelmezhetőek, értelmezhetőek legyenek.

Jövel, Szentlélek Úr Isten, töltsd be szívünket, és szólj hozzánk úgy, ahogy szívünk érti. Kinek-kinek a maga nyelvén, ahogy csak Te szólhatsz, mivel csak Te ismersz.

Jöjj, és lakozz bennem, hadd legyen már itt lenn templomoddá szívem, lelkem. Formáld át életem, arcomon a Krisztus arcát, általam pedig a helyet, ahol lakom, az embereket, akikkel találkozom.

Lássuk most így együtt magunkat, közösségeinket, gyülekezeteinket, missziói munkánkat, keresztyénségünket. Áldott pünkösöd ünnepet és gazdagító olvasást kívánunk. (B. A.)

Sárospataki Református Lapok

Felelős kiadó: A Tiszáninneni Református Egyházkerület Elnöksége

Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Dienes Dénes

Szerkesztőbizottság:

Barnóczki Anita, Füst-Molnár Szilveszter, Rácsok András, Rácsok Gabriella
Egyházmegyei sajtóreferensek:

Kemény István, Konc Gáll László, Papp Zsolt, Szabó Ágnes

Teljes nyomdai előkészítés: Rácsok András

A szerkesztőség címe: 3950 Sárospatak, Rákóczi u. 1., srlszerk@gmail.com

Nyomda: Kapitális Kft. Felelős vezető: Kapusi József

Példányonkénti önköltségi ár: 500 Ft; **Eladási ár: 250 Ft**

Tartalom

Gyönyörködöm a Te beszédedben - A szél misztikája	3
Élő teológia - A Szentlélek ajándékai	4
Abaúji Egyházmegye	6
<i>A templomkert titka</i>	6
<i>Család - iskola - egyház - „A hármas fonál nem szakad el egyhamar”</i>	7
<i>„Mindenki másképp csinálja...” - Abaúji énekkari találkozó</i>	8
<i>Szeretetszolgálat a szuhogyi és kánói gyülekezetekben</i>	8
<i>Hello Afrika</i>	9
Borsod-Gömöri Egyházmegye	11
<i>Mezőcsáti Szeretethíd</i>	11
<i>Országos Templomi Bábjátékos Találkozó a Miskolc-Avasi gyülekezetben</i>	12
<i>Evangélizációs hét tanulságokkal</i>	13
<i>Református Szeretetotthon Dóczi Antal emlékére</i>	13
Egervölgyi Egyházmegye	14
<i>Az egervölgyi egyházmegye női szolgálóinak találkozója</i>	14
<i>Örömteli házasság? Házasság gondozó delután Noszvajon</i>	15
Zempléni Egyházmegye	16
<i>Hírcsokor a sárospataki gyülekezetből</i>	16
<i>Hálaadónap Sátoraljaújhelyen</i>	17
<i>Találkozások</i>	17
<i>Szakra Badragkeresztúron</i>	18
<i>A 100. születésnap</i>	18
<i>Szentimrei Mihály és Oláh Ibolya emlékezete</i>	19
Kerületi események - „Süt a nap a magyar tehetséggondozás egén!”	21
Intézményeink	22
<i>II. Csomasz Tóth Kálmán Egyházi Énekversenyt</i>	22
<i>Országos Magyar Verseny a Miskolc-Diósgyőri Ref. Általános Iskolában</i>	23
<i>Hírek a Lévay József Református Gimnázium életéből</i>	23
<i>Hírek a Sárospataki Református Gimnázium és Általános Iskola életéből</i>	25
<i>Látogatóban a görög reformátusoknál</i>	27
<i>Az élő tükrök</i>	29
Az igazat mondd, ne csak a valódit -	30
Misszió	32
<i>Egy logó és ami mögötte van</i>	32
<i>Nagypéntek a börtönben</i>	33
Vigasztaljátok népemet	33
Kálvin sarok - Az Institutio	34
Ajánló	35

© Tiszáninneni Református Egyházkerület.

Bárminemű másolás és sokszorosítás a kiadó előzetes engedélyéhez kötött.

Felhívjuk Olvasóink figyelmét, hogy kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

A szél misztikája

Gondolatok pünkösddel kapcsolatban

„A szél arra fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.” János 3,8

Az egyszeri embert megkérdezték, hogy milyen időjárást szeret a legjobban, mire így felelt: „A szelet. Mert nyáron akármi is meleg van, ha lengedez egy kis szellő, kibírom. Télen akármi is hideg van, de nem fúj a szél, kibírom.”

A Szentléleknek sokféle jelképe van. Az utóbbi időben egyre inkább a szél foglalkoztatott. Ha pünkösdre gondolkodok, egyszerre jelennek meg képzeletemben a lángnyelvek és a szélrohamhoz hasonló zúgás. A lángnyelv látható és érezhető. A szél inkább csak hallható és érezhető. Az Úr Jézus is erre utal, mikor Nikodémussal beszélget. Valami olyan megy végbe, amit nem, vagy csak részlegesen tudunk magyarázni. Igazi titka rejtve marad előttünk.

Szüleim telekszomszédja, egy idős bácsi, gyakran feltette a kérdést: „Honnan jön a szél?” Lehet légköri mozgásokra utalni, a hőmérséklet különbségéből adódó szélmozgásokra, de a kérdés megmarad: honnan származik az első légáramlat? Ha egészen a teremtésig nyúlunk vissza, azt olvassuk, „Isten lelke lebegett a vizek felett”. Talán ez a lebegés, remegés, pulzálás lehetett az első igazi légmozgás, a későbbi szelek előzménye. Anál is inkább, mert maga a héber *ruab* szó nemcsak lelket jelent, hanem szelet is. Egy neves teológiai professzor (Bolyki János) egy igehirdetés-

ében elmondta, hogy a „reménység” szó az egyik afrikai nyelvben így van kifejezve: „túllátni a látóhatáron”. Ez az, amire nekünk is szükségünk van: túllátni a látóhatáron. Hogyan lehetséges ez? Úgy, ha a Lélek szele elfújja a ködöt, ami akadályozza látásunkat. A reménytelenség nem más, mint az, amikor nem látok túl valamin, nem látok be valami mögé, hűsvétiasan szólva „valami akadályozza látásomat”. Éppen ezért kell, hogy a Lélek kitisztítsa lelki látásomat, és a remény újra életre keljen.

Jézus szerint „a szél fúj, amerre akar”. Úgy gondolom, ez a legnehezebb pünkösdben. A Lélek nem oda fúj, ahová én akarom, hanem ahová Ő akarja. Meg vagyok győződve róla, hogy minden hívő ember szívből kívánja a személyes és az egyházi megújulást, és bizonyára mindent meg is tesz érte. Még sincs mindenütt ébredés. Ennek kettős okát abban látom, hogy „a szél fúj, amerre akar”. A teljes szívvel és odaadással végzett munka még nem garancia a Szentlélek olyan arányú munkálkodására, mint ahogy azt korábban elképzeltem. A másik ok sokkal nyomasztóbb: vajon amikor nem jön a Lélek, annak nem saját lustaságom-e az oka? Adjon Isten ezen a pünkösdőn bölcsességet, hogy felismerjük a különbséget; és reménységet, hogy ne fáradjunk bele a jó cselekvésébe!

Benke András

A Szentlélek ajándékai

Nem véletlenül beszélnek a nagy középkori pünkösti himnuszok a Szentlélek hét ajándékáról. Ennek gyökere az Ószövetségben van: Vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről, hajtás sarjad gyökereiről. Az ÚR lelke nyugszik rajta, a bölcsesség és értelem lelke, a tanács és erő lelke, az ÚR ismeretének és félelmének lelke (Ézs 11,1-2). Ha számszerűen vizsgáljuk a kérdést, ezen a helyen lehet, hogy nincs meg a Lélek munkájának minden vonatkozása, de Isten népe Ézsaiás bizonyágtétele szerint tisztában volt az- zal, hogy hiába halmozza fel tudását, nem nélkülözheti a jó és rossz megkülönböztetésben, tanácstalanságában, erőtlenségében, tudatlanságában, élete alakításához, boldogulásához, félelmei közepette – Isten megfoghatatlansága ellenére sem – az Ő közvetlenül megtapasztalható jelenlétét. Isten minősített lelke tulajdonképpen az élet feltétele, melyre ahhoz van szükség, hogy a test éljen (Ez 37,6-14). Az élet valójában azért ajándék, mert annak minden feltétele Isten kezében van. Az ember méltóságát az alapozza meg, hogy nem csupán Isten lelkének terem- téseként értelmezheti önmagát (Jób 33,4), hanem ahol ő Isten eszközévé lesz, ott az élet erői győzedelmeskednek a halál hatalma fölött. A lé-

lek Isten ajándéka marad, mely Hozzá tér visz- sza (Préd 12,7). Azok viszont, akik az Ő lelkének ajándékával élnek, olyan történelmi tetteket visz- nek véghez, amelyek meghaladják az emberi le- hetőségeket, és Isten jelenlétének áldásait hirdet- tik (Bír 6,34). Ahol Isten az Ő lelkét adja, ott ez- zel megteremtí a prófétálás alapjait (1Sám 10,10), de az ember Isten lelke által válik képessé rend- kívül, művészi dolgokra is, hogy mindaz, amit megmunkál, méltóképpen hirdethesse Isten di- csőségének gazdagságát (2Móz 31,3; 35,31). Is- ten megújulást munkáló úr, aki új lelket ad (Ez 11,19), így lesz Ő garanciája dinamikusan a teljes megújulásnak (Zsolt 104,30). Lelkén keresztül kötődik ehhez a világhoz, mely jelenlétének szín- tere marad, vagyis Ő mindenütt jelen van (Zsolt 139,7-8), s maga végzi el, hogy az ember akarata szerint járhassa az Ő útját (Ez 36,27). Egy lelket- lenné váló, bizonytalansági tényezőkkel terhelt korban Isten lelkének talán legnagyobb ajándé- ka, hogy áthatja a jövőt. Azért ajándék ez, mert Isten ítélete megmutatja, hogy Ő nem felejtet- te el övéi megaláztatásait, s ennek jeleként hozza meg lelke kiáradása az igazságot, a békességet, a biztonságot (Ézs 32,15-18).

Engyh Sándor

Pünkösdhöz közeledve azt mondhatjuk: Isten legnagyobb ajándéka maga a Szentlélek, amely által Isten jelen van, és az ő gyermekei lelki közösségben lehetnek övele. „*Ha szeretettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat, én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké.*” (Jn 14,15-16) Ezzel az ígérettel biztatta Jézus a tanítványait. Ő maga az egyik Pártfogó, a másik pedig a Szentlélek. „*Kérjétek és adatik néktek... Melyik apa az közületek, aki fiának kégyót ad, amikor az balat kér tőle, vagy amikor tojást kér, skorpiót ad neki? Ha tehát ti gonosz létetekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti Atyátok Szentleket azoknak, akiké kérik tőle?*” (Lk 11,11-1) Ha a földi szülők sem csapják be a gyermekeiket, akkor a mennyei Atya még inkább kész arra, hogy jó ajándékokat adjon földi gyermekeinek, az Atya által adott jó pedig maga a Szentlélek. A Lélek pedig az Atyával való közösséget, a lelki kapcsolatot és egyben az imádságok meghallgatását biztosítja azoknak, akik kérik tőle.

A Szentlélek, Isten Lelke munkálkodott Jézus testté lételekor, ő tett bizonyoságot arról, hogy Jézus az Isten fia (Mt 3,13). Jézus mennybemenetele után, az első pünkösdkor kitöltetett a tanítványokra, és megváltoztatta őket Jézus ígérete szerint: „*Ellenben erőt kaptok, mikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek ... egészen a föld végső határáig.*” (ApCsel 1,8) A Lélek legnagyobb ajándéka a hit és az új élet. „*Senki sem mondhatja: „Jézus Úr”, csakis a Szentlélek által.*” (1Kor 12,3) A Szentlélek teszi alkalmassá és késszé az apostolokat, hogy menjenek és hirdessék az evangéliumot.

A Szentlélek által Isten különleges ajándékokat, kegyelmi ajándékokat ad az Őbenne hívőknek. Ezek a lelki ajándékok nem tévesztendő össze a születésünkkor örökölt adottságainkkal, képességeinkkel. A Szentlélek által kapott ajándékok mindig a szolgálatra, a gyülekezet építésére adatnak az embernek. (1Kor 12-14) A prófétálás és az igehirdetés, de minden gyülekezeti szolgálat is ilyen ajándék, ám a legnagyobb lelki ajándék a szeretet.

Győri István

Megajándékozottnak lenni örömteli, fel-emelő pillanat, de ugyanakkor sokszor nem könnyű az ebből adódó felelősség. Alázat kell ahhoz, hogy az ajándékot jól fogadjuk el, és hogy igazán élni tudjunk vele. Csak az alázatos embert lehet igazán megajándékozni. Megajándékozottnak lenni azt jelenti, hogy miénk lett olyasvalami, ami nem volt a miénk, és amit nem szerezhettünk meg magunktól, mert nem járt nekünk.

Isten teremtésével a mi világunkba költözött a Lélek. Isten az Ő munkáját nem korlátozza Háromságának belső életére, hanem megteremtett bennünket az Ő képére és hasonlatosságára, hogy Ő általa *megelevenedett* emberré lehessünk. A Szentlélek munkája a hiten keresztül folyamatosan formál bennünket, hogy Krisztus hármas tisztségének (Próféta, Főpap és Király) cselekvő részeseivé váljunk. A Szentlélek tanít, vezet, bizonyosságtevővé formál, hogy eljussunk az istenfiak szabadságára. Úgy érint meg bennünket, hogy az elvezettségünk és reménytelenségünk állapotából a megváltottság, a reménység és a várakozás állapotába kerülünk.

Természetfölöttire irányuló figyelemre és lelkünk nyitottságára van szükségünk ahhoz, hogy a felülről kapott ajándékokat megragadhatassuk. Tudnunk kell, hogy ezek az ajándékok az ajándékozó Szentlélekisten végtelen gazdagsága szerint sokfélék. Sohasem magán használatra kapjuk, vagy arra, hogy elszigetelt kevesek kiváltságává legyen. A Szentlélekisten ajándékai közhaszonra, az egyetemes szolgálatra valók, ahol a sáfárság bibliai szabályát kell érvényesíteni. Akiben megvan a készség, hogy a lelki ajándékokat másokkal megossza, annak újra és újra adatik (akiben pedig nincs meg a szolgálatkészség, attól az is elvétetik, amije van). A Szentlélekistentől kapott javak és annak a krisztusi szeretetközösségében való megosztása hozhatja létre, tarthatja fenn és formálhatja a „szentek közösségét”, Isten anyaszentegyházát. Azért fontos ezt meglátni, hogy gyülekezeteink közössége elkerül-

Dsida Jenő: **Pünkösdi várakozás**

*Kész a világ,
Feszült ünnepi várás
Tereng felette.
Halotti csend. Csak néha néha
Sóbajt az Isten Lelke.*

*Kimérve minden pálya
Megtöltve minden lélek-lámpa,
Abol csak úr a lét...
De jaj, sötét van,
Mélységes, iszonyú sötét!*

*A zordon tömeg-árványék
Némán zokogva kering útjain,
S csak egyet tud és egyet érez...
Most váratlanul vágyn megvonaglik
És felzúg Istenéhez:
Betelt az idő!
Sugarat, fényt, színt adj nekünk,
Mert epedünk!*

*Fényesség nélkül oly sivár az élet!
Nagy alkotónk, oh mondd ki szent ígédet
Legyen világosság!...*

*És ismétlik mindig erősebben
A fehérvirágzott étheren keresztül
És felbarsan az egek harsonája
S a végtelennek zsolozsmája zendül
Zsibongva, zsongva...*

És nagy szavát az Úr - kimondja!

hesse az élményközösséggé válás, az öncélúság és a látszatközösség veszélyét.

A világ törvényszerűségei közé tartozik, hogy a használatban lévő dolgok elkopnak. A lelki ajándékok azonban – éppen ellenkezőleg – a velük való élésben gyarapszanak.

Füsti-Molnár Szilveszter

A templomkert titka

Egyszer régen Tornynosnémetiben nagy volt a riadalom. A tűz lángjai megállíthatatlanul törtek előre, nem kímélve a református templomot sem. A torony belső faszerkezete leégett, és a harang nagy robajjal a földre zuhant. Néhány nap elmúltával, amikor már nem égtek, csak füstölögtek a fadarabok, a gyülekezet elkeseredett tagjai megnézték, mi maradt meg szeretett templomukból. Megtalálták a harangot is, de nem örülhettek neki, mert megrepedt a zuhanás következtében, elnémult, használhatatlanná vált. Megtanácskozták a további sorsát, s úgy döntöttek, hogy eltemetik, mint kedves halottjukat. A templom és a parókia között ásták meg a gödröt és helyezték végső nyugalomba a harangot, mely oly hűségesen hívogatta a lelkeket Isten házába. A gödröt betemették, fű nőtt rajta,

majd jöttek-mentek az évek, évtizedek, ború és derű, szaladtak katonák, füttyörészett a kertben dolgozó földműves. Esett rá az eső, a hó, sütötte a nap, és most, 2010. március 29-én, húsvét hetének kezdetén, egy egyszerű hétfői napon néhány hittanos gyermek izgatottan követte a fogorvos bácsit, aki fémkereső detektorával lépésről lépésre haladt előre, és figyelte a készülék hangjelzéseit.

Néhány hete határozta el ez a kis csapat, hogy felkutatja a harangot. Ha sikerül, lemossuk, letisztítjuk, és visszatesszük az Isten házába egy jól látható helyre. Kaland, főhajtás az elődök előtt, és történelemírás, ha sikerrel járunk.

Bibliaolvasás és beszélgetés után megérkezett Göncről a Doktor úr, s megkezdődött a kutatás.

„Sípol, itt lesz valami!” – kiáltottuk egyszerre. Ásni kezdtünk, de csak palaszeget találtunk.

A templom 2000-ben történt felújítása után sok fémtárgy került a földre. Ástunk itt is, ott is, de harangra még nem bukantunk. Egy hosszú, lapos nyárssal böködtük a puha földet, hogy a tárgyak kiterjedését felmérjük. Ezután gondolkodni kezdtünk, vajon hová áshatták ezen a kb. 800 négyzetméteres területen az őseink a harangot. Ha nehéz volt, a templomtól nem vihették túl messzire. Az is le-

het, hogy mélyebbre ásták, mint gondoltuk. Hol van valami különleges domborulat a talajon, vagy ellenkezőleg, besüllyedés? Törtük egy darabig a fejünket, majd megraktuk a tüzet és elővettük a szalonát, kenyeret, hagymát.

A templomkertet betöltötte a sülszalonna illata. Gitárkísérettel énekelünk néhány szép éneket, eszegettünk, majd vidáman hazaindultunk azzal a felkiáltással,

hogy később újra megpróbáljuk. Érzékenyebb fémkeresővel, nagyobb türelemmel. Megpróbáljuk kideríteni, mikor és hogyan történt akkor régen ez a tragédia, hátha vannak még a legendának ismeretlen részletei. A kert csendes mélye addig őrzi tovább a harangot, mely egykor oly kedves volt a református gyülekezetnek.

Kovács Balázs lelkipásztor
Hidasnémeti

Ezt a prédikátor könyvében olvasható üzenetet fordították át a gyakorlatra április 18-án, vasárnap délelőtt a gönci templomban a város lakói.

A helyi általános iskola minden évben megemlékezik névadójáról, Károlyi Gáspárról. Ezek a megemlékezések eddig házi és körzeti tanulmányi versenyeket, izgalmas és színvonalas kiállításokat, a környék romantikus romjaihoz szervezett gyalogtúrákat, múzeumlátogatást kínáltak a résztvevőknek. Ebben az évben az iskola vezetése úgy döntött, másképpen ünnepelnek. Meghívták a gyermekek szüleit és nagyszüleit – katolikusokat és reformátusokat egy ünnepi, hangversennyel egybekötött istentiszteletre. Öröm volt látni a pedagógusok mellett ülő, ünneplőbe öl-

tözött gyermekeket és a hozzátartozókat. Négyszázötven figyelmes szempár nézett a szószékre és ennyien hallgatták figyelemmel a Kolossé 3,12-15. verseit magyarázó igehirdetést.

Az istentiszteleti rész lezárása után Pecze János igazgató, egyházmegyei világi főjegyző szólt a szülőkhöz. Kiemelte rövid beszédében a család, az iskola és az egyházak egymásra utaltságát. Hangsúlyozta, hogy a szülőknél szükségük van a pedagógusokra, de a hitoktatókra is az eredményes munkához. Az iskolának is szüksége van a családi és egyházi segítségre, hogy nevelni tudjon. És az egyházaknak is szüksége van a gyermeket körülvevő otthoni környezetre és a nevelők támogatására, hogy betölthesse feladatát. Végül minden jelenlétet buzdított ennek a

három fonálnak az összefogására a jövő nemzedékének érdekében.

Ezután a zenéé volt a főszerep, a Sátoraljaújhegyi Lavotta János Kamarazenekar varázslatos muzsikáját hallgathattuk. A zenekar névadójának és kortársainak verbunkos darabjai éppúgy lenyűgözték a közönséget, mint Haydn és Mozart versenyművének tételei. Az együttes vezetőjét, Dombovári Jánost, a két szólistát: Szekrényesy Bélát és Szabó Mártát és a zenekar valamennyi tagját – beleértve a műsorvezetői tisztelet ellátó Sulyok Évát – vastappsal ünnepelte a hálás „ökumenikus” gyülekezet.

Köszönet illeti a kezdeményezőket, a zenészeket, a résztvevőket és a segítőköt!

„Mindenki másképp csinálja...” - Abaúji énekkari találkozó

„Jó dolog dicsérni az Urat,
és éneket mondani a te nevednek,
oh Felséges.” (Zsolt 92,2)

2010. április 18-án került sor az abaújszántói kórustalálkozóra, amelyen kilenc kórus képviseltette magát az abaúji egyházkerületből. A rendezvényt az Abaúji Egyházmegye megbízásából Szabó Péter szuhogyi lelkipásztor, egyházmegyei énekügyi előadó szervezte, a házigazda dr. Enghy Sándor lelkipásztor volt, aki mögött felsorakozott az abaújszántói gyülekezet jeles csapata.

A templom zsúfolásig megtelt, amely ritka látvány hazánkban – az esetek több-

Szuhogy. A kórustalálkozónak nem a verseny volt a célja, hanem inkább az örömteli találkozó keretében Isten dicsérete, hiszen mint mondják, „aki énekel, az kétszeresen imádkozik”. A kórusok azonos szintet képviseltek – tehetséges kórustagokat és remek vezetőket láthattunk.

Az előadások után szakszerű és építő jellegű véleményt hallhattak a kórusok dr. Farkasné Sajó Mártától. Ki kell még emelnünk az ongai kórust, ők két éneket zongorakísérettel adtak elő. A megszokott,

ségében, talán már ezért ünnepi a látvány.

A kórusok ábcérendben következtek: Abaújszántó, Bódvaszilas, Encs, Gönc, Onga, Szendrő, Szendrőlád, Szikszó,

kissé „szomorkás” hangulatútól elütött ez a vidám szereplés.

Egy lelkipásztor szájából elhangzó mondat: „Hálát adunk az Istennek, a pusztá lét

csodájáért.”, világíthat rá, milyen célja lehet egy ilyen eseménynek. Már a pusztá lét is csoda, hát még az, hogy „mindenki másképp csinálja”, mégis egyé lehettünk Isten magasztalásában.

A kórusok átlagosan 3-5 éneket adtak elő. Ez kilenc kórus esetében meglehetősen sok időt vett igénybe, amely kifejezetten jót tett az éhség felerősödésének. Erre szükség is volt, hiszen az abaújszántói gyülekezet ismét kitett magáért. Egész héten át készülődés volt a református paróikia környékén. Ebből az alkalmából rekord mennyiségű fasírt készült – szám szerint 2010 darab –, a többiről nem is szólva...

Így a hangszálak igénybevétele után mindenki kedvére gyógyulhatott egy pihentető torkoskodással.

Sándor Malvin
abaújszántói segédlelkész

Szeretetszolgálat a szuhogyi és kánói gyülekezetekben

A hideg, havas téli napokban a házból ki-mozdulás nagyon nehézé válhat. Mész-szinek tűnik minden. Sokszor nehéz eljutni a rokonokhoz, munkahelyre, Isten házába... különösen a késő délutáni vagy kora esti órákban. Éppen ezért februárban a hétköznapi alkalmak gyülekezeteinkben a délelőtti órákra kerültek át. Ekkor nemcsak magunkra gondolva lehettünk magányunk-

ba hajolva, hanem túltekintve pillanatnyi, óriásinak, megoldhatatlannak látszó terheinken megláthattuk mindazokat, akik élete teljesen más, akiknek kevés lehetőség adatott a mi mértékeinkkel mérve, de annál több szeretet minden földi nyomorúságuk keresztje mellett.

A két gyülekezetben, három csapatban, az asszony testvérek Isten Igéjére figyelve, imádságos szívvel tudtak úgy diakóniát gyakorolni, hogy száraztésztát készítettek a Sajósenyei

„Egymás terbét hordozzátok; és így töltsetek be a Krisztus törvényét.
(Galata 6,2)

Fészek otthonnak. Valamennyi alkalommal lendületet adott a szorgos tevékenységnek az új énekek tanulása, majd ismétlése, miközben a tészta száradt és készültek a következő munkafolyamathoz. Az asszonytestvérek szívében érthetővé vált ez egyik tanult ének szövege:

*Tégy Uram engem áldássá, lelkedet úgy várom,
Tedd Te a szívem hálássá, hogy neked szolgáljon!
Bárhová küldesz ajkamról, zengjen az új ének,
Tégy Uram engem áldássá, oly sok a bús élet.*

*Tégy Uram engem testvérré, lelkedet úgy kérem,
Tedd Te a szívem, tedd készsé, bízni a testvérben.
Sejteni engedd: mit érez, boldog-e szenved-é?
Vigy közelebb a testvérhez, népedet tedd egygé!”*

Mikor ellátogattunk Sajósenyére, ott a vezető lelkipásztor – kiből áradt az ott élők iránt való szeretet és gondoskodás – megmutatta nekünk az otthon életét, szol-

gálatát; valamint találkozhattunk az ott lakókkal. Az a nap különös volt valamennyiünk számára.

Látva az ott élők szeretetét, ragaszkodását, sok minden átértékelődött bennünk! A külső világ történései szinte teljesen eltörpültek, és rácsodálkoztunk arra: Jézus mennyire szeret minket. Ezért lehetünk hálásak, mert van miért hálát adnunk...! Ha nekünk valamiből többet adott, azért adta, hogy lehessünk úgy áldássá, hogy abból tovább is adunk.

Jó lenne, ha egyre többen átéreznék annak áldását, hogy jobb adni, mint kapni.

Szabó Péter
Szuhogy

Hello Afrika

Valószerűtlenül, az emlékezetem küszöbe alól, mód-szeres kiszorítósdíval követelt magának utat a 90-es évek popkultúrájában új ikonként megjelenő, nigériai származású Dr. Alban által jegyzet Hello Africa című szám. A Svédországba

rűség, a kontinens izzása, az ősi és a keresztyén hit találkozása és az olyan gondolkodók, mint Mandela jellemez. Számunkra sokáig Afrika felfedezését a természetfilmek jelentették, és jobban ismertük a lapátfülű kutya és a tobzoska életritmusát, mint a bennszülötteket. Mára ez a felemás kép megváltozott, és nemhogy az

A telkibányai gyülekezet 2006-ban fordította az afrikai, azon belül is a Malawiban élő emberek felé a figyelmét. Ugyanis az észak-ír testvérgyülekezetünk misszionáriusai ekkor utaztak ki Mzuzuba, ahol egy iskolát szerettek volna felszerelni. A vártnál rosszabb helyzet fogata őket: om-ladozó falak, éhező, beteg gyerekek. A hí-

költözött énekes, fogorvos ebben a dalban Afrikának, a szülőföldjének varázsáról, az idegen kultúrák által felülírhatatlan örökségéről beszél. Egy olyan többletről, amit a természethez közeli lét, az egysze-

ott élő törzsekről van ismeretünk, hanem arról is, hogy az afrikai keresztyén testvéreink között óriási lelki ébredés van kibontakozóban.

reket hallva imahátteret biztosítottunk a kint dolgozó elkötelezett keresztyéneknek.

A 2010-es világimnap program is az egyik afrikai ország, Kamerun köré szer-

veződött. A telkibányai gyülekezet idén harmadik alkalommal kapcsolódott be ebbe a nem mindennapi erőket megmozgató, élénk lelki megtapasztalásokkal járó, a hit valóságos dimenzióit feltáró globális könyörgésbe. Igyekeztünk a gyülekezeti belterjességet száműzni és vendég szolgáló teológusokat hívtunk Sárospatakról. Tárkány Edit, Tarnóczi Dalma, Pál László és Szegedi Csaba testvéreink énekes, igehirdetői, imádságvezetői szolgálatokat végeztek közöttünk. A Világimanap délelőttjét a faluban, az emberek között töltöttük énekléssel, imádsággal, igeolvasással. Így jutott el az evangélium a faluközpontba, az iskolába, az óvodába, a község házára, a postára és a múzeumba. A Világimanap záró programja délután 5 órakor kezdődött a Művelődési Házban. Az alkalom egyik különlegessége az imalánc volt. Képkockáról képkockára szembesültünk az afrikai emberek életének keresztsjeivel, de nem éreztük tehetetlennek magunkat a környezetrombolást, a nők kihasználását, a kizsákmányolt munkaerőt, a halálos betegségeket látva. Minden fájó pont után, amikor a lelkünk sajgott a szenvedés és igazságtalanság terhe alatt, egy-egy gyülekezeti tag, lelkipásztor és teológus imádságban járt közbe Kamerun népéért.

A legutóbbi afrikai élménye a gyülekezetnek húsvét másnapjára tehető. A legátusunk Sipos Előd Zoltán II. éves teológus hallgató részese lehetett annak a 2 hetes missziói útnak, amit

magyar teológusok egy csoportja Kenyában töltött. Az ünnep másnap délutáni istentisztelet egyáltalán nem mutatta azt a megszokott képet, hogy a hívek megfáradtak volna a sok hitéleti alkalom látogatásában. Az ünnepi követet is inspirálta az a kíváncsiság, ami a gyülekezetet jellemezte, és élményszerű előadásban részesítette a hallgatóságot. A beszámoló alatt újabb és újabb részletekkel gazdagodott a közösségünk Afrika-képe. Szimpatikus példának találtuk egy szál rózsával fogadni a gyülekezetbe újonnan érkezőket, továbbá egy olyan füzet bevezetését, amibe mindenki felírhatja, hogy mivel tud hozzájárulni a gyülekezeti közösség szükségéinek a betöltéséhez. Nem csak a kis részletekben találékonyak a kenyaiak, de a nagy dolgokban erejükön felül áldozatkészek (pl. keresztyén egyetem, kórház építése).

Azt hiszem, hálások lehetünk azért, ha az afrikaiak imalistájára felkerülünk mi is, európai keresztyének, magyarok, aminek következtében – remélem – a hosszú száraz évszak után végre áldások esője áraszt el minket. Hello Afrika, jó érzés, hogy ti ott szintén Krisztusba vetitek a reménységeteket!

Szalay László Pál
lelkipásztor

BORSOD-GÖMÖRI EGYHÁZMEGYE

Mezőcsáti Szeretethíd

A Magyarországi Református Egyházunk Zsinata ezzel a címmel hirdette meg immár második alkalommal karitatív, diakóniai, jászolgálati segítő akcióját. Igei megalapozását, jelmondatát János evangélista első leveléből vettük, ahol ezt olvassuk: „Ne szóval szeresünk, hanem cselekedettel és valóságosan.” (1János 3,18)

Az országosan meghirdetett akció helyi gyülekezeti szinteken, helyi akciócsoportokban valósul meg. Így valósult meg 2009. október első szombatján a használt, lefutott, háztartásokban fellelhető gumi-

abroncsok összegyűjtése. Ennek eredménye mintegy 160 köbméternyi gumiabroncs lett, amit feldolgozó üzem vett át és szállított el Mezőcsátról. A gumiabroncsok átvételi árából gumitégelákat vásárolhattunk az óvodai udvari játékok alá, gyermekeink baleseteinek megelőzése érdekében. Az akcióban több mint 30 fő önkéntes munkatársunk vett részt.

Ennek az akciónak sikerét és eredményét látva indítottuk el 2010. március 27-én „Elektronikai hulladékgyűjtő” napunkat. Együttműködést, szerződést kötöttünk a budapesti székhelyű Electro-Coord Magyarország Nonprofit Kft-vel az akció megszervezésére, lebonyolítására, az összegyűjtött hulladékok elszállítására, további feldolgozására.

Az akciónkban kértük, hogy egyrészt személyesen ki-ki maga szállítsa be központi gyűjtőhelyünkre a hulladékot, másrészt önkénteseinkkel szállítójárművekre rakva magunk gyűjtjük össze.

Az akcióban nagyon sok mezőcsáti polgár megmozdult, a magunk önkéntes csoportjain túl.

Hétfőn reggel, március 29-én több mint 50 köbméter hulladékot szállítottak el Mezőcsátról az Electro-Coord járművei.

Szándékunk mindkét esetben az önkéntes segítség felajánlása volt, amely Hídat, sőt Szeretethídat tud építeni emberek, közösségek közé.

Szolgálatunkkal környezetünk számára hasznos, értékes és példamutató, kerestélyén hitünkéből fakadó szolgálattal kívánunk és kívánunk ezentúl is bizonyoságot tenni.

A teljesség igénye nélkül szeretnék köszönetet mondani Oláh Sándor gumijavítónak, Deák Sándor elektronikai kereskedőnek, Berecz Andrásnak, Magyar Tamásnének, id. Poros Józsefnek, Papp Lászlónak a szállítójárművekkel történő önkéntes segítségéért, és mindazoknak, akik áldozatos kétékezi munkájukkal vettek részt a jászolgálati akcióinkban.

Kovács Árpád Ferenc

Országos Templomi Bábjátékos Találkozó a Miskolc-Avasi gyülekezetben

Ebben az évben, immár XVI. alkalommal került megrendezésre az a különleges találkozó, ahol egy teljes napon át lehattünk tanúi annak, hogyan lehet a régi evangéliumi történetekkel megszólítani a ma élő gyermekeket és felnőtteket.

Templom és bábjáték? Honnan, ki-től indult az ötlet?

Élt az első században egy szíriai parasztyerek, aki egész életét Krisztusnak ajánlotta, s szerzetesként egy oszlopon ülve figyelte az emberek életét. Ő volt Oszlopos Simeon.

A legenda szerint az őt gúnyoló, értetlen tömeghez fordulva ruhaujjából rögtönzött bábut, amivel sikerült felkeltenie a közönyös tömeg figyelmét. A hirtelen életre kelő anyag csodájával tudta megérinteni magát. A bábu, az életre támadt holt anyag varázsával fordította el figyelmüket a földi dolgoktól, megismertette őket a krisztusi tanításokkal.

Bevallom, mikor a Miskolc-Avasi gyülekezetben hat évvel ezelőtt létrejött a bábcsoporthoz, nem ismertem ezt a legendát. Ellenben voltak tapasztalataim saját gyerekeimmel és azokkal, akiket akkor tanítottam. „Csodákra” volt képes egy-egy kezemre húzott báb, legyen az mackó, bárány vagy éppen egy rakoncátlan gyerek. A csoda azt jelentette, hogy egyszerűen „szót értettünk”. Megoldottak ezek a bábok nehéz kérdéseket, lenyűgözték még a legizgágább gyerekeket is. Miért ne szólhatna hát az evangélium ezen a nyelven? Szóvalóban megszólal!

A templomokban vagy a gyülekezetekben, az iskolákban és az óvodákban lelkes pedagógusok és gyerekek, profi vagy amatőr szinten működő felnőtt csoportok végzik ezt a szolgálatot. Egy-egy találkozó mindig alkalmat ad arra, hogy egymástól is tanuljunk. Megláthatjuk, hogyan lehet még jobb a munkánk, láthatjuk, mi a gyengeségünk, és persze a legfontosabb, amit ezek a találkozók jelentenek: az egymással való találkozás öröme. Hiszen vagyunk páran, akik évek óta jelen vagyunk a bábos találkozókon. A szakma nagyjai is megjelennek, mint Urbán Gyula, aki a Magyar Bábjátékos Egyesület elnöke, vagy Szentirmai László tanár úr, akit a sárospatakiak jól ismernek a főiskoláról.

Az idei találkozás több szempontból is fontos volt számunkra. Mi lehattunk a házigazdák, és annak ellenére, hogy Miskolc távol van a fővárostól, mégis jöttek Budapestről egy 50 fős busszal, és elindultak Kecskemétről hajnalban, aztán Egerből, Novajból, Újkígyósról. Jöttek és megelevenítették Oszlopos Simeon legendáját, Jézus születéstörténetét, vagy az egri vár történetét. Láttunk egy különleges teremtéstörténetet, és megismerhettük a hanukai fánk történetét is. Sőt az ebéd részeként meg is kóstolhattuk. Végül útravalóként láthatták a résztvevők a történetet, ami arról szól, hogyan lehetséges egy mai gyerek vagy felnőtt számára a Jézussal való találkozás.

A nap végén Urbán Gyula zárszavában elmondta, hogy minden technikai megoldás csupán eszköz, amit persze jól kell használni, de az igazán lényeges a mögötte levő tartalom.

Azt gondolom, ezt nemcsak nekünk, bábosoknak kell nagyon komolyan venni, hanem mindenkinek, aki a Krisztus evangéliumának szolgálatában áll. Van a bábelőadásnak egy különleges titka, mégpedig az, hogy nem személytelen. Attól lesz élő, hogy ott, a paraván mögött van valaki. Ha a mi életünk mozgatója, éltetője maga Krisztus, Ő a szavaink mögött a tartalom, akkor beteljesítjük azt a parancsot, küldetést, ami ránk bízott: „elmenvén azért tegyetek tanítvánnyá minden népeket”.

Hangóné Birtha Melinda
Miskolc-Avas

Meghívó

Gyülekezetünkben, a Miskolc-Hejőcsabai Református Egyházközség templomkertjében Isten segítségével a magyar nemzet összetartozásának jelképeként Wass Albert emlékoszlop állíttatik 2010. június 4-én. Az ünnepi istentisztelet jó idő esetén a templom előtti udvaron lesz 17 órától (rossz idő esetén a templomban). Ezen az alkalmon nagytiszteletű Gazda István esperes úr hirdeti Isten Igéjét. Jelenlétével és gondolataival megtisztel bennünket többek között a holtmarosi (Erdély) református lelkipásztor Bartha József, aki a görgényi egyházmegye lelkipásztoraiával és főgondnokával együtt érkezik, és igei köszöntésében beszámol a Gróf Czégei Wass Albert Alapítvány tevékenységéről is, mint annak elnöke. Az emlékmű leleplezését Bartha József nagytiszteletű úr mellett egyházkerületünk főgondnoka, Ábrám Tibor és az adományozók nevében Szabó Zoltán és dr. Lakatos Károly végzik el. Mindenkit szeretettel várunk, hogy méltóképpen ünnepeljünk és emlékezzünk!

Jobbágy Bertalan lelkipásztor

Evangelizációs hét tanulságokkal

Egyhetes evangelizáció volt a Miskolc-Alsóvárosi gyülekezetben, melyet minden évben megtartanak, és amely most a böjti úrvacsoraosztás előtti hétre esett, március 7-14. között. Az evangelizációs igehirdetéseket Rácsok Andrea vallásnő, Fehér Norbert tetemvári lelkipásztor és Kiss Klára iskolaigazgató, református lelkész tartották. Ki-ki maga választotta meg az Igét, mégis szépen kapcsolódtak egymáshoz a gondolatok. Meghatározó volt Fehér Norbert lelkész textusa az egész hétre a Filippi 3,7-ből: „Ellenben azt, ami nekem nyereség volt, kárnak ítéltam a Krisztusért.” A böjt lényege az, hogy lemondok arról, ami az életben nekem előnyt, hasznot, nyereséget ígért, mert Krisztusban az értékek átértékelődtek, és mert Krisztus lett az életem egyetlen kincse és nyeresége. Ezért minden mást kiengedek a kezemből, hogy Krisztus egészen az enyém lehessen. De amint erre az igehirdető nyomatékosan rámutatott, Pál nemcsak a Filippi levél írása előtt 22 évvel tör-

tént megtérése során engedett ki mindent a kezéből, hanem azt mondja: ezt teszem most is. Ez azt jelenti, hogy a böjt, amely a Krisztussal való találkozásban az életét meghatározta továbbfolytatódott, és egész életének a stílusa lett. Hogy Krisztust teljesebben megnyerje, újra és újra odaadott mindent, hogy Krisztust mindig újként fedezhesse fel és nyerhesse meg. A böjt tehát a keresztyén ember életét állandó jelleggel meghatározza. A „most is” a múltból átível a jelenbe, azaz magamat Krisztusnak szüntelenül kiszolgáltatom, és értékeimet a kezébe teszem, magamat érte elvesztem. Ezt a teljes odaadást később így fogalmazta meg Pál: „De én mindezekkel nem gondolok, sőt még az életem sem drága, csakhogy elvégezhessem futásomat, és azt a szolgálatot, melyet az Úr Jézustól azért kaptam, hogy bizonyoságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliumáról.” (ApCsel 20,24) Életünk egész során szolgálatunk ezt a böjtot igényli, és aki ezt a szolgálatot olyan nagy-nak látja, mint Pál, örömmel vállalja a böjt evangéliumi útját.

A gyülekezet eddig nem látott nagy létszámban volt jelen az alkalmakon. A sorozatot szépen zárta le a március 14-én vasárnap délelőtt elhangzott igehirdetés, melyet Balog Zoltán budapesti református lelkész, országgyűlési képviselő, a Parlament emberjogi bizottságának elnöke tartott a Galata 5,13 verse alapján: „Mert ti, testvéreim szabadságra vagytok elhívva, csak a szabadság nehogy ürügy legyen a testnek, hanem szeretettel szolgáljatok egymásnak.” A március 15. közelsége lehetővé tette, hogy a szabadság keresztyén értelmezéséről hangozzék el az igehirdetés. A keresztyén hit és a nemzetért való szolgálat összefüggései villantak fel előttünk, és az igehirdetés üzenete az előttünk álló választásokra is kitekintést nyújtott. A zsúfolásig megtelt imaházban utána az úrvacsorai közösség vette kezdetét. Az evangelizáció lelki áldásokban, de a megnövekedett gyülekezeti jelenlétben is megfogható módon volt érzékelhető.

dr. Szathmáry Sándorné lelkipásztor

Református Szeretetotthon Dóczi Antal, egykori ózdi lelkipásztor emlékére

Az Ózd-Sajóvárkonyi Református Egyházközség idős testvéreink számára családis környezetben, szakképzett, segítőkész, szeretetteljes gondoskodással kíván otthont biztosítani, hotel jellegű szolgáltatással a Református Szeretetotthonban.

Isten iránti hálaadással és örömmel adunk hírt arról, hogy az idősek otthona épületének belső felújítása befejeződött. Szeretettel várjuk azon időseink és hozzátartozóik érdeklődését, megkeresését, akik nappali ellátásra (idősek klubjában), vagy bentlakásra szeretnének jelentkezni.

Lehetőségünk van ideiglenes, átmeneti elhelyezésre is, ha egy család valamilyen okból nem tud szerette mellett lenni, akkor nálunk közösségben lehet, szeretettel vendégül látjuk hosszabb vagy rövidebb időre is.

Nincs szükség olyan orvosi igazolásra, mely a napi négy órán túli gondozás igényét igazolja. Elsőképpen azon testvéreink jelentkezését várjuk, akik még segítséggel képesek ellátni magukat. Intézményünk gyülekezeti és alapítványi fenntartásban működik. Biztosítjuk a hitélet gyakorlásának lehetőségét és lelkigondozói szeretettel vesszük körül idős testvéreinket. Szeretettel hívjuk és várjuk a gyülekezetek látogatását is, és minden érdeklődő megkeresését.

Elérhetőségeink:

Kapcsolattartó: Bundzik Attila református lelkipásztor

3600 Ózd, Virág u. 22.

Tel: 06-48-473-322

Mobil: 06-70-33-53-141

E-mail: bundzik@freemail.hu

Web: www.refozd.extra.hu

Bundzik Attila lelkipásztor

Az egervölgyi egyházmegye női szolgálóinak találkozója

Immáron negyedik alkalommal került megrendezésre az egervölgyi egyházmegye női szolgálóinak találkozója a mezőkövesdi gyülekezetben. Március 28-án virágvasárnap délután négy óra-kor kezdődött az idei találkozó a református templomban, amely gazdag programmal várta a résztvevőket. Összejövetelünk Mészáros Ildikó hevesi nagytiszteletű lelkipásztornő virágvasárnapi igehirdetésével kezdődött, majd Gordosné Balogh Eszter a gyülekezet lelkésze köszöntötte az egybegyűlteket.

A következőkben Laczkó Gabriella lelkész-szociológus az egyház falumissziós illetve faluszeminárium szolgálatáról tartott előadást, amelyben történelmi áttekintést kaphattunk a faluszeminárium múltjáról, a faluszeminárium jelentéséről, társadalmi jelentőségéről, a falvakban szolgáló lelkészek feladatáról, jelenlétük fontosságáról és természetesen a mai állapotok függvényében a falusi lelkipásztori munka misziójáról. Az idei találkozón a cserépfalui dicsőítő csoport Bárka körének vezetésével tanulhattunk énekeket.

Összejövetelünk másik előadója Benke Gabriella cserépfalui nagytiszteletű asszony, gimnáziumi tanárnő, aki a Palánta missziós alapítvány szolgálatáról tartott egy vetítettképes előadást, mint a misszió területi vezetője. Beszámolójában elmondta, hogy ezzel a bábmisszióval iskolákba, óvodákba viszik el egy-egy kis történeten keresztül az evangéliumot. Egy-egy ilyen alkalommal a gyermekek kapnak egy kis füzetet és egy CD-t az éppen bemutatott történettel kapcsolatosan. Pár ilyen CD-t a találkozó hallgatósága között is kiosztottak.

Az előadást követően Kissné Héczei Erzsébet, gyülekezetünk presbitere verses bizonyosságtétellel szolgált, aki megtérése történetét a verseskötetéből idézett pár versével színesítette. Ezt követően az egervölgyi egyházmegye lelkipásztoraiból alakult alkalmi kórusa két éneket adott elő. Együttlétünket dr. Kádár Zsolt nagytiszteletű esperes úr egy imádsággal és áldással zárta be.

A templomi együttlét után egy szomszédos étteremben szeretetvendégségre került sor.

Örömteli házasság?

Házasság gondozó délután Noszvajon

„**A**mit Isten egybekötött, ember azt el ne válasza”- mondja az Úr Jézus (Mt 19,6). Jó, jó, de mit tegyünk, ha már nem jövünk ki egymással? Ha már nem ég az a tűz, amit szerelmünk kezdetén tapasztaltunk? Ha már nem leljük örömünket egymás társaságában? Ha az évek során eltávolodtunk, elhidegültünk egymástól? Van más lehetőség a váláson kívül? Mit tegyünk, ha ezt szeretnénk elkerülni?

Ezekkel a kérdésekkel, vagy ezek feltevésének a hiányával gyakorta találkozunk a 21. század eleji Magyarországon. Egyházunk számára fontos feladat, hogy megpróbáljunk segítséget nyújtani ahhoz, hogy jelenlegi vagy leendő gyülekezeti tagjaink Isten akarata szerint egyben tudják tartani házasságukat. Ezt a szükségét felismerve a Noszvajon működő két fiatal házaskör alkalmain már tanulmányoztunk házasság gondozással foglalkozó keresztyén szakkönyveket. Több házaspár eljutott a Bibliai Házasság gondozó Szolgálat (www.bhsz.hu) nyári heteire. Az ő javaslatukra hívtuk meg a szolgálat munkatársait, hogy a házasság gondozás témájában tartsanak előadásokat, és adjanak lehetőséget kérdések feltevésére.

2010. március 27-én, szombat délután 2 órakor kezdődött házaspári csendesnapunk a noszvaji iskola aulájában. Nemcsak reformátusok, és nem csak helybeliek részvételével összesen kb. 50 fő vett részt ezen a plakátok segítségével is meghirdetett programon. A helyi lelkipásztor köszöntése és a rövid áhítat után Mózes Áron vezetési tanácsadó tartott előadást Hullámozó házasság címmel, amit gazdagon illusztrált számítógépről kivetítet képekkel. Az évszakok változásához hasonlította a házasság különböző időszakait. Kifejtette, hogy bár különböző intenzi-

tással, de minden házasság keresztülmegy mind a négy évszakhoz hasonló időszakon, hiszen az élethelyzetek folyamatosan változnak az életünk során. A tél bemutatásával kezdte az előadást: ez a legfájdalmasabb időszak, amikor érzelmi elhidegült állapotban van egy házaspár.

De biztatta a jelenlévőket: a telet követheti a tavasz, bár ez a házassággal kapcsolatban nem magától következik be, hanem aktív részvételt kíván mindkét féltől. Dolgozni kell a házasságon, időt, energiát kell befektetni, hogy az életjelek újra tapasztalhatóak legyenek benne. Először is szorosra kell vonnunk a kapcsolatunkat Jézus Krisztussal, és az Ő segítségét kérve, imádkozva láthatunk hozzá a házasságunk rendbetételéhez. Őt szeretettelnyelvről, vagyis az egymás iránti szeretetünk kifejezésének öt lehetséges módjáról, és azok gyakorlásának a fontosságáról hallottunk továbbá az előadásban. Ezek pedig, ahogyan Gary Chapman *Egymásra hangolva (Az öt szeretetnyelv a házasságban)* című könyvében találjuk: 1. az elismerő szavak, 2. az együtt töltött minőségi idő, 3. az ajándékozás, 4. a szívességek, és a 5. a testi érintés. Ezeknek gyakorlását erősít-

Eljöhet tehát a nyár is, amikor a házasságot napsütéses, termékeny, gyümölcsöző kapcsolatnak éljük meg. Ekkor azonban éberem kell őrködni a házasság jó állapotán, amiben az egymás iránti őszinteség segíthet. Ez azért fontos, mert így lehet megakadályozni, hogy beköszöntsön az ősz, ami látszólag gyönyörű, valójában azonban már elindult egy hanyatlás, és a házasság az őszinteség hiánya miatt a tél felé sodródik. Az előadás végén az előadó felesége, Zsuzsa beszélt arról, hogyan is történt mindez az ő házasságukban.

A második előadást Kovács Károly pszichológus és családterapeuta és felesége, Kata közösen tartották felváltva, egymásnak adva a szót, szintén kivetített képekkel szemléltetve mondanivalójukat. Az ő előadásuk címe Intimitás és szexualitás volt. Ennek keretében szó esett többek között arról, hogy miért fontos a házasságig várni a nemi élet elkezdésével. Hangsúlyozták a házasság ezen területével kapcsolatos kérdések, problémák, igények megbeszélésének a fontosságát a házastársak között. Az előadók beszéltek a férfi és a nő közötti különbségekről a nemi élet megközelítését illetően: pl., hogy a férfiak vizuálisan, a nők viszont inkább érzelmek, a bensőséges lelki kapcsolat révén válnak érdeklődővé. Kitértek a pornográfia (internetes stb.) káros hatásaira is.

Az előadásokat követően volt lehetőség beszélgetésre fórum-szerűen, de a szünetben és a programot követő szeretetvendégség közben személyesen is az előadókkal, akik egyébként a Debrecen Nagyerdei Református Gyülekezet tagjai. Este 7 óra után fejeződött be ez a program, amire Isten iránti hálával gondolunk vissza, és aminek az áldásait azóta is érezhetjük (egy házassági válság kezelése a programot követően megkezdődhetett szakértő segítségével).

ve – felfedezve, hogy a házastárs számára melyek a különösen fontosak –, elkezdődhet az a folyamat, amely során egy házasság újra egyre örömtelibbé válhat.

Hírcsokor a sárospataki gyülekezetből

Hagyományosan a nemzeti ünnep közelségében tesznek fogadalmat a sárospataki gyülekezet fenntartásában működő **763. sz. Sztárai Mihály Cserkészcsapat** újoncpróbát kiállt tagjai a gyülekezet közösségében. Az ünnepélyes alkalmat követően a csapatot a nőszövetség látta vendégül. A cserkészek a város ünnepein is részt vesznek díszelgő szolgálatukkal a koszorúzások alkalmával. Így történt az idei nemzeti ünnep is, amikor Raffai Ernő történész mondott ünnepi beszédet, és a közreműködő összkarban a református énekkar tagjai is énekeltek.

Sárospatakon helyezték nyugalomra hitvestársa mellé a 90 éves korában Megváltó Urához hazatért özv. **Horkay Barnáné született Törzsök Dolorosa** nagytiszteletű asszony földi porsátorát a boldog feltámadás reménysége alatt. Bár földi pályafutását számtalan megpróbáltatás terhelte, élő hittel Isten Igéjébe kapaszkodva lehetett élete szolgálattá. Ifjú lányként a Viharsarok leánymiszsiójában, majd Horkay Barna oldalán vállalta a kárpátaljai magyar sorsot, a legnehezebb időkben is gyülekezetek, betegek gyámolítását. Isten irgalmas szívvel, mindenben a jót kereső látásmóddal, az állhatatos, szüntelen való imádkozással áldotta meg a hatgyermekes édesanyát, akiért hálát adtak szerettei, s mindazok a gyülekezetek, ahol életében megfordult, nyomot hagyva sugárzó tekintetével, lelki szolgálattal hitelesített élő hitével. Jelképes nevének megfelelően járta végig a földön a szenvedés útját, de Krisztust követve nyerte el a célban a hazahívó szót és az üdvösség koronáját. Ez az áldott örökség vigasztalja Övéit, s életpéldája érintsen meg szíveket, akik helyére állnak az imádság szolgálatában.

Lorántffy Zsuzsanna fejedelemasszony 350 éve költözött az örökkévalóságba. Példaadó élete és lelki öröksége megbecsülésére számos esemény szolgál Sárospatakon. Április 18-án, elhunyt nap-

ján volt 21 fiatal számára az **ünnepélyes konfirmációi fogadalomtétel**. Dr. Dienes Dénes professzor az alkalomhoz kötődve elevenítette fel a gyermekei konfirmációja kapcsán lelki áldásokat közlő fejedelemasszony emlékezetét. Köszöntötte a fiatalokat dr. Hörcsik Richárd polgármester, újraválasztott országgyűlési képviselő, Sipos István főgondnok és a szülők nevében Pásztor Gyuláné. Zenés közreműködést végzett három sárospataki énekkar közös szolgálata dr. Takács Andrásné, Csehi Ferenc és Bak Adrienn vezényletével, hangszeres közreműködő volt dr. Mellesné Boros Kinga, Simon Norbert, Dér Krisztina, Hörcsig Ákos. A szombati vizsga alkalmával Győri József megható versével kért áldást a konfirmáló fiatalokra, s köztük két fiára Pándy-Szabó Anna tanárnő. A nőszövetség szeretetvendégséget rendezett a fiataloknak, akik egy emlékfát ültettek el a templom kertjében.

Április 25-én egy **történelmi séta hirdette Lorántffy Zsuzsanna emlékezetét**, amelyen részt vettek a sárospataki emberek és iskolák mellett a Református Kollégiumok Kulturális Találkozóján részt vevő gimnazisták, a sárospataki Teológustalálkozón részt vevő lelkész-növendékek, a Nemzeti Kegyeleti Bizottság delegációja, a Lorántffy Zsuzsanna borrend tagjai, a Zempléni Lovas Egyesület korhű öltözetű tagjai és Lorántffy Zsuzsanna születési helyének Ónodnak képvisellete. Az esemény a Református Egyházközség, a Kollégium, A Művelődés Háza, a Rákóczi Vár, az Önkormányzat és a Nemzeti Kegyeleti Bizottság együttműködésében jött létre. A jubileumi év emlékezetére meghirdetésre került, hogy a sárospataki templom tornyába készüljön egy Zsuzsanna harang, amelynek létrehozásához szeretettel és köszönettel fogadja a sárospataki gyülekezet a hálaadó szívek támogatását. A Zsuzsanna-harang felszentelésére szeptember 19-én kerül sor.

Virágh Sándor
Sárospatak

Hálaadónap Sátoraljaújhelyen

Bizonyára kevés olyan gyülekezet van, amely az elmúlt egy-két évtizedben annyi fiatalt küldött volna a lelkipásztori és hitoktatói pályára, mint a sátoraljaújhelyi. Ez a gondolat foglalkoztatott sokunkat március 21-én, gyülekezetünk hálaadó napján, lelkipásztoraink, dr. Kádár Ferenc és felesége Iszlay Éva itteni szolgálatának 15. évfordulóján.

Ezen a napon előszámláltuk „kincseinket”, egybegyűjtöttük azt a 17 fiatal lelkészt, hitoktatót, teológust, akik gyülekezetünkben indultak a szolgálatba, és mellettük azt a 6 fiatalt is, akik nem újhelyi

származásúak, de az elmúlt években nálunk végeztek beosztott lelkészi vagy segédlelkészi szolgálatot. Vendégeink családotul érkeztek, több mint 40-en megtöltöttek egy egész padsort.

Az ünnepi istentiszteleten lelkipásztorunk a Józsué könyve 24,15 alapján hirdette Isten Igéjét: *Én és az én házam népe az Urat szolgáljuk.* Elmondta, hogy ennek az Igének a lelkészcsaládok, illetve a keresztyén családok hitvallásának kell lennie, mert példát kell adni a hitről, a hűségéről és a szolgáló életről.

Az istentisztelet második részében az énekkar szolgálata után vendégeink egy-egy Igével köszöntötték a gyülekezetet. Jó

volt hallani a kedves bizonyágtételeket, s jó volt megbizonyosodni arról, hogy a gyülekezetből elindított fiatalok, akik egyházunk mind a négy kerületében, sőt még a határokon kívül is szolgálnak, jól megállják helyüket. A hálaadó nap testvéri együttléttel, közös ebédrel és sok-sok beszélgetéssel folytatódott.

Áldjuk Urunkat, hogy ilyen gyülekezet tagjai lehetünk, amely ennyi munkást küldött és küld az Ő aratásába!

Nagy Lajosné gondnok
Sátoraljaújhely

Találkozások

Két találkozásról szeretnék beszámolni a Zempléni Egyházmegye Átmeneti Anyaotthonának életéből, mely az elmúlt időszakban történt:

2010. március 23-án meglátogattott bennünket a Semjéni Nőszövetség Fülöpné Vadon Erzsébet nagytiszteletű asszony vezetésével. Ez az alkalom a találkozás mellett azért is jöhetett létre, mivel a Semjéni Nőszövetség tagjai elhatározták, hogy házilag gyúrt és készített tésztával lepik meg az Anyaotthon kis és nagy lakóit. A figyelmes és szere-

tettel készített ajándék átadására meghitt találkozás keretében került sor, ahol a Nőszövetség tagjai előadásában több ének is elhangzott, többek között az ideillő „Egymásnak terhet, ha hordozzátok...”. A Nőszövetség tagjai az igei indíttatás alapján, annak tanítását szívükre helyezve szeretettel gondoltak az Anyaotthon lakóira, amikor is szeretetüket cselekedetekké váltották. Áldott legyen az ő igyekezetük!

2010. március 30-án (pontosan egy héttel később) egy másik találkozásra került sor: ünnepi koncertet adtak a Farkas Ferenc Művészeti Iskola kenézlői és

sárospataki tagozatának diákjai. Ennek a találkozásnak is már hagyományai vannak intézményünk életében, hiszen minden esztendő adventi és húsvét nagyheti időpontjában sor kerül rá. A zeneiskola diákjai szép, meghitt, színvonalas koncertet adtak, mely dicséri az őket felkészítő tanárok áldozatos munkáját: Szabó Katalin tanárnőt és Kaszó Lajos tanár urat.

Mindkét találkozás alkalmával megtapasztalhattuk a testvéri közösség boldog örömet.

Elek Gabriella

Szikra Bodrogkeresztúron

Régen várt alkalom adatott meg számunkra Bodrogkeresztúron. Április 17-ére hívtuk meg a SZIKRÁT. Nagy buzgalommal, készülődéssel volt tele a gyülekezet. Már reggel 7 órakor a szendvicset kentük, kb. 250 db lett, és sok-sok sütemény gyűlt össze, amiért köszönet jár gyülekeztünk áldott kezű asszony-testvéreinek. Az előadás témája nemcsak a fiatalságot, de az idősebb korosztályt is érdekelte, így hát eljöttek sokan az idősebb generációból is. Összesen 125 fő gyűlt össze. A helyi polgármester, Májer József segítségével megkaptuk a Turisztikai Központot, ahol vendégül láthattuk mindazokat, akik készültek erre az alkalomra. A környék, Tarcal, Tokaj, Mezőzombor, Mád, Nyíri, Vajdácská, Ricse, Sátoraljaújhely, Pácin, Szerencs és Bodrogkeresztúr lelkipásztorai elhozták ifjajukat, konfirmandusaikat.

Rövid áhítattal kezdtük meg együttlétnket, utána a Szikrával együtt énekekkel dicsőíthettük a mi Urunkat.

Erre az alkalomra a Sajósenyei Református Otthon vezetőjét, Kövér Imrét hívtuk meg, hogy előadását megtartsa, melynek témája **Miért hagyja Isten?** Nagyon tartalmas, szinte megdöbbentő dolgokat mondott el, a szenvedésről.

A lényeg, hogy Istennek célja van a szenvedéssel, és meg kell tanulnunk a szenvedést méltósággal hordozni. A szenvedés az élet vizsgálója. Nem Isten büntetése, értelme van, ezzel válunk emberré. Szünetedés által kiskorúságból nagykorúságba jutunk. Úgyis szólván valahonnan valahová tartunk. Azt is megtudtuk, hogy a fogyatékosok élete nemcsak szenvedésből áll, hanem van örömiük is! A mi feladatunk pedig, hogy enyhítsük az ő szenvedésüket. Az ő életük nem értelmetlen élet, minden attól függ, mi mit láttunk meg bennük. Az ember ne felejtse el honnan jött! Tudatosítsuk azt is, hogy a

szünetedés azért van, hogy visszavezessen az Úristenhez, hogy megtörje emberi gögünket!

Az előadó az otthon életéről, az ott lakókról is szölt, pl. arról, hogy mennyire precíznek tudnak lenni a munkában, ahogy nyolcfelé szortírozzák a szemetet. Az előadást színesítette a lakók műsora. Énekeltek, s hozzá mutogatták az énekeket, verseltek. A verseket kívülről mondta el az egyik lakó.

Szem nem maradt szárazon, miközben hallottuk és láttuk őket. Nagyon nagy szeretet van bennük a másik ember felé, és ők maguk is nagyon vágnak a szeretetre. Közben rádöbbenhettünk arra mi, egészségesnek vélt emberek, hogy fogyatékosok vagyunk mi is valamilyen szinten.

A záró áhítat után búcsút vehettünk egymástól, abban a reményben, hogy átförmálódott, átértékelődött a mi gondolkodásunk, a mi szívünk.

Szücs Edina
Bodrogkeresztúr

A 100. születésnap

Tóth Andrásné, Dakos Eszter néni községünk legidősebb lakosa 1910. március 19-én született Karcsán. Eszter néni átélte a két világháborút, az 56-os forradalmat, majd férje elvesztése is megviselte, akivel több évtizeden át voltak házasságok. Házasságából három gyereke született: Géza, András és Etelka. Három unokája van, és hat dédunokája.

Eszter néni otthonában az önkormányzat nevében Dakos János polgármester, Stumpf Attila jegyző köszöntötték, akik a virágcsokor és az ajándékosár mellett átadták a 100. éves korról járó miniszterelnöki oklevelet is. Balogh Sándorné, a karcsai Nagy Géza Művelődési Központ igazgatója, egy megható verset mondott el az ünnepelt tiszteletére, mely könnyeket csalt az összegyűlt szemébe.

Szabó Ágnes református lelkipásztor a gyülekezet nevében köszöntötte a szépkorút,

akit leginkább az óvodások és az iskolások műsora hatott meg. A kicsik verset mondtak és énekeltek, Ulicsák Ádám és Czinke Ágnes 4. osztályos tanulók, a művészeti iskola növendékei a Gyertyafény keringő dallamaira táncoltak, így szerevez megható pillanatokat a jelenlétőknek.

Eszter néni egészségi állapota kielégítő, szellemi frissessége jó. Mi a titka a hosz-

szú életének? Az őt körülvevő család féltő gondoskodása, szeretete, a türelmes ápolás, odafigyelés. Az Istenbe vetett hite a gyülekezet számára is példaértékű, Eszter néni Neki köszöni meg az átélt száz esztendő. A család nagyon örült a kedves megemlékezésnek, a köszöntésen résztvevők együtt fogyasztották el a finom ebédet és a 100. születésnap tortát. Isten éltesse Eszter nénit még erőben, egészségben!

Balogh Sándorné igazgató

A legnagyobb művészet

A legnagyobb művészet tudod mi?

Derűs szívvel megöregedni!

Soha nem lenni reményt vesztett,

Csendben hordozni a keresztet.

Irigység nélkül nézni másra,

Ki útját tetterősen járja.

Kezéd letenni az öledbe,

S hagyni, hogy gondod más viselje.

Hol segíteni tudtál régen,

Bevallani alázattal szépen,

Hogy arra most már nincs erőd,

Nem vagy olyan, mint azelőtt.

Így járni csendesen, vidáman,

Istentől rád rakott igában.

Mi adhat ily' békét nekünk?

Ha abban a szent hitben élünk,

Hogy a teher, mit vinni kell,

Örök hazába készít fel.

Eloldja kötelekeinket,

Ha a világ fogva tart minket.

Megtanulni ezt a művészetet

Tudom, csak nebezen lehet.

Ára öregeken is sok küzdelem,

Hogy a szívünk csendes legyen,

És készek legyünk beismerni:

Önmagamban nem vagyok semmi.

S akkor lelkünk kegyelmes Atyja,

Nekünk a legrsőbb munkát tartogatja:

Ha kezéd már gyenge más munkára,

Összekulcsolhatod hát imára.

Áldást kérbetsz szereteteidre,

Körülötöd nagyra és kicsinyre,

S ha ezt a munkát elvégezted,

És ha az utolsóóra közeleg,

Hangját hallod égi hívásnak:

„Enyém vagy! Jöjj! El nem bocsátlak!”

Szentimrei Mihály és Oláh Ibolya emlékezete

A

Szentimrei házaspárra emlékezve két fogalom jelenik meg előttem: barátság és ügyszeretet. Szubjektív élményem a barátság.

A köztünk levő barátságot legjobban ez az ige jellemzi: „...Van olyan barát, aki ragaszkodóbb a testvérnél...” (Péld 18,24) Objektív megtapasztalásom volt az ügyszeretetük. A tanítványokban a templomot megtisztító Jézusról ez a zsoltárvers idéződik fel: „A te házad iránti féltő szeretet emészt engem.” (Jn 2,17) Ez jut eszembe nekem is az ő Kollégium iránti szeretetükről.

A család jelenlevő tagjai minden bizonynyal gazdagabb és élményekkel telibb megemlékezést tudnának mondani, és nyilván mondanak is egymás között, amikor róluk beszélgetnek, de bizonytságot teszek arról, hogy én is, amióta csak ismertem - és mindvégig -, testvéremnek tartottam Szentimrei Mihályt. Ezt Ibolya is tudta, ezért is szólított engem gyakran így: kedves sógorom!

Ibolyát fél évvel korábban ismertem meg, mint Miska bátyámat. Ők akkor egymást még nem ismerték. Ibolya mint teológus leány szembetűnő jelenség volt. Szép volt, és valami vidám és egy kicsit huncut villogás vette körül, mint amikor a tavaszi nap át-átvillan a felhőcskék között. Azóta már tudom, hogy ez csak a felszín volt. Gárdonyi örökszép regényének, a Láthatatlan embernek előszavában olvassuk a főhős önvallomását: „Az embernek csak az

arca ismerhető, de az arca nem ő. Ő az arca mögött van. Láthatatlan.” Később ez a villogó tavaszi fény egyenletesen világító és melegítő nyári napfényé lett. Legtöbbször már ezt az Ibolyát ismerhették: Szentimrei Mihálynét.

Miska bátyámat – mindig így szólítottam – fél évvel később ismertem meg, amikor exmisszusként kihelyeztek a pataki könyvtárba. Ő egy pillanatig sem volt rejtély. Ahogy először megismertem, úgy ismertem őt mindvégig. Derűs, egy kicsit szigorú, mindig nyílt tekintetében pontosan lehetett olvasni. Jézus Nátánaelt jellemző szavai jutnak róla eszembe: „Íme, egy igazi izraelita, akiben nincsen álnokság.” Legfeljebb az igazi izraelitát helyettesíteném be igazi elkötelezett pataki magyar reformátussal. Megdöbbenéssel tapasztaltam akkor, 1969 tavaszán, hogy Szentimrei Mihály egy kicsit sem kételkedik abban, hogy a Pataki Kollégium több-kevesebb idő múlva ismét református kollégium lesz. És ugyanezt hitte Újszászy Kálmán, Czeglé Imre és Koncz Sándor is. Pedig akkor még úgy tűnt, hogy az ateista bolsevizmus megállíthatatlanul tör előre a világban, és nem mutatkoztak jelei annak, hogy az Úristen rövidesen meg akarná állítani büntetése eszközét. Bevallom, hogy én ebben a reményességben akkor még nemigen osztoztam velük, de mélységesen tiszteltem őket érte.

Szentimrei Mihály közéleti gondolkozása az a makulátlan református gyökerű nép-

nemzeti baloldaliság volt, amelyet Németh László, Veres Péter, majd később Fekete Gyula fémjelzett, akik Patakon többször is otthonra, sőt menedékre is találtak, s akiknek gondolkodásával a híres szárszói SDG konferencián ötvöződött a társadalomért felelősséget vállaló református történelmi kálvinizmus. Ennek a baloldaliságnak semmi köze sem volt a bolsevik álbaldaliság semmiféle formájához, sem 56 előtt sem azután. És főképp semmi köze sincs a mai, magát baloldaliként meghatározó bűnbandához. Ez a „baloldaliság” a szegények, elesettek iránti jézusi szolidaritás egyenes következménye volt.

Ebben az időben tanultam meg Miska bátyámban tisztelni a sorscapásokat zokszó és panaszkodás nélküli szilárd hittel hordozó férfit. Egyszer elmondta, hogy kisgyermek korától arra nevelték, hogy megálljon a maga lábán. Alig tíz évesen hagyta magára édesapja a még zárva levő iskola kapuja előtti lócán csomagjaival, dunyhájával a könnyeivel küszködő kisdíákot. Amikor én megismertem, nemrégén maradt özvegyen öt kiskorú gyermekkel, súlyosbítva a szovjet fogságban szerzett betegséggel. Én már gyógyultan ismertem meg őt, és általa öt gyermekét, akiket a súlyos veszteség kamaszokruk legérzékenyebb éveiben érte. Ők azután – Miska, Péter, Gyurka, Ida és Feri - pataki éveim kedves fiatal barátai és útitársai voltak, mint később kiderült, a nem kis kockázattal is járó úton. A körém lassacskán általuk megalapozódott és kibővült ifjúsági csoportocská életét mind Miska bátyám, mind a többi könyvtári munkatársam őszinte rokonszenvvel kísérték, míg nem a paranoiás államhatalom rendszerellenes izgatást gyanítva ennek rendőrileg véget vetett.

Ennek következtében messzire vetődtem Pataktól, de a barátságunk megmaradt. Miska bátyám ott volt a beiktatásomon és később, már Ibolyával többször is meglátogatott Hejőbábán. Érdekes, hogy ő már akkor sejtette, hogy egyszer majd vissza fogok kerülni a kollégiumba. A kollégium hazatérésekor egyik erős munkálója volt vallásnői megbízatásomnak.

A hetvenes-nyolcvanas években már Ibolyával az oldalán a könyvtári munka mellett gyülekezeti lelkipásztori szolgálatot is végeztek. A bodroghalászi gyülekezet biztosította számukra az otthont és szószerint annak melegét, míg ők ketten szinte ingyen dicsérték az Urat - mellette még a filiákban is, ahol Miska bátyám nemcsak igehirdető, hanem télen még kályhafűtő is volt. Sohasem szégyellte a kétkezi munkát, pedig csak a szerénysége miatt nem tűnt fel sokaknak széleskörű és sokrétű műveltsége. Mint szakozónak tudnia kellett több idegen nyelven olvasni: angolul, németül, franciául, latinul.

Puritán életvitelük képezte a hátteret gyermekei tisztas felneveléséhez. Ezekben az években volt számukra ajándék Márkó születése. Emlékszem Márk diákkori kalandos álmaira, lovagi életideáljára. Érdekes, hogy mennyire hasonló utakat járt be Ádám unokaöccse képzele-

te gimnazista korában. Márkban pedig mindkét szülője életpályája folytatódott: a gyűjteményi munka és a gyülekezeti lelkipásztorság ugyanabban az intézményben és ugyanabban a gyülekezetben, ahol szülei szolgáltak.

Ibolya csodálatos egységbe tudta ötvözni az újszülött iránti édesanyai szeretetet és a már csaknem felnőtt gyermekekkel való szinte idősebb nővéri megértő, meghallgató, tanácsadó, bátorító kapcsolatot. Ez egyben gyakorló terep is volt számára, hogy a teológia újraindulása után sok teológusnak önként választott lelkigondozója lehessen.

Teljes harmónia volt Miska és Ibolya között a Nagykönyvtár és a Kollégium iránti szerelemben. Ez a Kollégium iránti szerelem nem mindig volt viszonzott, főleg a visszatérés után. Miska bátyám és Ibolya mindig a visszanyert Kollégium mint ősi református intézmény egységét kívánta és munkálta. Ez az egység akkoriban csak szép álomnak tűnt a táblacserés gimnázium és a vadonatúj teológia között. A mai napig hat a vélt vagy valóságos okokra visszavezethető kölcsönös féltékenység és gyanakvás, bár napjainkra ez már halkabb morgolódásokra szelídült. Tanúja voltam annak, hogy – velem együtt – mindez mennyi lelki szenvedést okozott a Szentimrei házaspárnak. Reményükben mégis mindvégig kitartottak, és ezt soha nem szüntek meg szóval és tettekkel munkálni. A Nagykönyvtárban mindig készek voltak meghallgatni és jó tanácsokkal segíteni a panaszokkal őket felkeresőket.

Azzal fejezem be megemlékezésemet, hogy felolvassom azt az írást, amelyet a drága Ibi néni, Ibolya szülőanyjánál is edesebb anyja talált meg Ibolya egyik mappájában:

„Nem szükséges félned attól, ami még jöhet, a jövőtől, hanem tele lehetsz reménységgel, hogy Isten, akié vagy, kiment téged a bajból, ha az bekövetkezik. Ő őrzött meg eddig is. Fogd csak erősen a kezét, akkor keresztülvezet mindenben! Ha már állni sem tudsz, a karján fog hordozni téged. Ne tekints félelemmel arra, ami holnap történhet. Ugyanaz az örök Atya, aki ma gondoskodik rólad, holnap is és életed minden napján ugyanúgy gondoskodik fog. Vagy megőriz téged a szenvedéstől, vagy rendíthetetlen erőt ad ahhoz, hogy elviseld azt. Légy azért egészen nyugodt, és tégy félre minden aggodalmaskodást! „Az Úr az én pásztorom” – éneklé Dávid. Az Úr az én pásztorom januárban, decemberben és az év minden hónapjában és napjában. Ő az én pásztorom háborúban és békében, szegénységben és gazdagságban, de pásztorom Ő bizonyosul egészségben és betegségben is mindörökké.” Eddig az idézet.

Tegyük hozzá: Pásztorunk Ő éltünkben és halálunkban és azon túl is. Egy téli napon ebben a reménységben aludt el Miska bátyám és néhány évre rá ugyanazon a helyen egy nyári éjszakán Ibolya is. Legyen áldott emlékezetük a boldog feltámadás reménysége alatt!

Török István

„Süit a nap a magyar tehetséggondozás egén!”

„Tehetség és kompetencia – Hatásunk és felelősségünk” címmel zajlott az a pedagógus konferencia, ami a Tiszáninneni Református Egyházkerület szervezésében, a Lévay közreműködésével került megrendezésre 2010 áprilisának elején a miskolci Kossuth utcai székházban. Közel száz érdeklődő vett részt, hús különböző intézményből: egyházi és önkormányzati iskolákból, gyülekezetekből, pedagógiai intézetből.

Az eseményt Ábrám Tibor főgondnok, iskolánk igazgatója nyitotta meg és a délután folyamán három nagyon érdekes előadást hallhattak a résztvevők. Dr. Kodácsy Tamás a Károli Gáspár Református Egyetemenről érkezett, és arról beszélt, hogy bár a Bibliában nincs benne maga a kompetencia szó, mégis rengeteg utalás van rá. Dr. Cser-

mely Péter professzor, a Nemzeti Tehetségsegítő Tanács elnöke – akit legutóbb a „Magyar Örökség Díj”-jal tüntettek ki – fűzte tovább a gondolatokat. Arról beszélt, hogy az értékek és a tehetség, hogyan jelenik meg ma az iskolákban, felhívta a figyelmet arra, hogy segíteni kell minden módon az értékek megjelenését és a tehetség kibontakozását, s ebben óriási feladata és felelőssége lehet a keresztyén közösségeknek, oktatási intézményeknek. A délelőtti programot Sarka Ferenc, a Magyar Tehetséggondozó Társaság alelnökének az előadása zárta, aki örömmel számolt be arról, hogy nemzetközi összehasonlításban is nagyon jó helyen áll hazánk a tehetséggondozásban, a jövőben is kiemelt terület lesz a tehetséggondozás, és felhívta a jelenlévő intézmények vezetőinek

a figyelmét a rendelkezésre álló források és lehetőségek igénybevételére.

A délután folyamán a Sárospataki Református Kollégium, a Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium, a Miskolc-Diósgyőri Református Általános Iskola és Óvoda, valamint a Lévay előadói mutatták be azt a „jó gyakorlatot”, kompetenciafejlesztést és tehetséggondozást, ami a saját intézményükben folyik, és példa lehet mások számára is.

Öröm volt látni, hogy mennyi iskola és közoktatásban érdekelt intézmény tartja ma fontosnak a tehetséggondozást és kompetenciafejlesztést, és hogy a pedagógusok mennyire átérzik ennek a felelősségét.

Barócsi Angéla
tanár

Lelkésztovábbképzés a Tiszáninneni Református Egyházkerületben

A Tiszáninneni Református Egyházkerület tanulmányi Bizottsága és a Sárospataki Református Teológiai Akadémia ebben az évben lelkésztovábbképző alkalmakat szervez a kerület lelkészeinek. Konkrét éves tematika szándékosan nem került meghatározásra az első évben. A szervezők szándéka az, hogy felmérjük az érdeklődési köröket, amelyekre majd később tematikusan lehet építeni. A részvétel önkéntes, és alkalmainkat havi rendszerességgel hirdetjük meg a kerület különböző helyszínein. Íme a tervezett alkalmak és a meghívott előadók:

Június 9. – Téma: „Prófétaság és igehirdetés az új helyzetben”. Előadók: prof. dr. Kozma Zsolt és dr. Szathmáry Sándor. Helyszín: Mályi.

Július 19-21. – Két éjszaka (3 nap) Mályiban (család nélkül). Téma: „A lelkész és a lelkigondozói identitás”. Előadók: dr. Kocsev Miklós és Tóth János. Helyszín: Mályi.

A lelkigondozás keresztyén gyakorlatunk része, az emberekkel való találkozás, meghatározza lelkészi szolgálatunkat. A különböző sorsok, élettörténetek megállítanak, kérdeznak minket, és mi magunktól is kérdezzük: „Lehetett volna-e többet, vagy mást mondani, a hozzám forduló em-

bernek?” vagy „Mit lehet itt még mondani?” A kurzuson a lelkészi (lelkigondozói) gyakorlatban előforduló kérdéseken keresztül kívánjuk bemutatni a résztvevők bevonásával, a KSA (Klinikai Lelkigondozás) lelkigondozói továbbképzés elemeit.

Július 26-28. Családos hét. Téma: „Élhető szeretet”. Előadók: Bőjte Csaba és Pál Sándor. Helyszín: Mályi.

Augusztus – Doktorok Kollégiuma.

Szeptember 15. – Téma: „Félelmeink”. Előadók: prof. dr. Hankiss Elemér és dr. Németh Dávid. Helyszín: Mályi.

Október 4. – Téma: „Boldogság”. Előadók: dr. Kopp Mária és prof. dr. Eberhard Busch. Helyszín: Sárospatak.

November 3. – Téma: „Csodálatos elme”, előadó: prof. dr. Vizi E. Szilveszter. „Az emberi értelem megítélése a református teológiában”, előadó: prof. dr. Szűcs Ferenc. Helyszín: Sárospatak.

Minden érintettet szeretettel hívunk és várunk a továbbképzés alkalmaira. A részletes programot közreadjuk a személyes elektronikus megkeresésen túl a Kerület honlapján is.

(Szervezők)

II. Csomasz Tóth Kálmán Egyházi Énekversen

ACsomasz Tóth Kálmán Református Alapfokú Művészetoktatási Intézmény 2010. március 26-ra, másodszor hirdetett Egyházi Énekversenyt a Tiszáninneri Református Egyházkerület oktatási intézményeiben tanuló diákok részére, névadójának emlékére és tiszteletére. Csomasz Tóth Kálmán életműve elválaszthatatlan egyházunk mindennapjaitól, hiszen az istentiszteleteken abból az énekeskönyvből énekel a magyarországi reformátusság, amely az ő kutatómunkájának az eredménye.

Csomasz József, egyházkerületünk püspöke köszöntötte a kerületi székház dísztermébe összegyűlt hatvankét résztvevőt, felkészítő tanáraikkal, családtagjaikkal együtt. Köszöntőjében kiemelte az egyházi ének fontosságát, amely lelki többletet jelent az énekelt imádságot előadó gyermekek számára. Szűcsné Farkas Zsuzsanna, az intézmény igazgatónője indította el a két teremben zajló versenyt, ahol a gyermekek korcsoportokra osztva mutathatták meg felkészültségüket. A zsűrit meghívott vendégek alkották: Andrásyné Mátyus Gabriella, dr. Farkasné Sajó Márta, Szűcs Sándor, valamint az énekversen névadójának lánya, Turcziné Csomasz Tóth Éva.

Egyházkerületünk területéről hét iskola képviselte magát: az Átányi Református Általános Iskola, a dédestapolcsányi Csomasz Tóth Kálmán Református Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, a mezőcsáti Dr. Enyedy Andor Református Általános Iskola, a gönci Károlyi Gáspár Általános Iskola, a miskolci Lévy József Református Gimnázium és Diákotthon, a Miskolc-Diósgyőri Református Általános Iskola és a Sárospataki Református Általános Iskola. A verseny eredménye:

Általános iskolai 1-2. osztályos korcsoport: 1. Velkey Borbála (Sárospatak – Takács Zoltánné), 2. Bana László (Sárospatak – Takács Zoltánné), 2. Czingul Eszter (Miskolc-Diósgyőr – Fojtánné Miskuly Szilvia, Poczkodi Edit), 3. Kiss Dávid (Miskolc-Diósgyőr – Kolumbánné Molnár Anna, Bekéné Gattyán Ilona), 3. Major Dávid (Miskolc-Diósgyőr – Kolumbánné Molnár Anna, Bekéné Gattyán Ilona).

Általános iskolai 3-4. osztályos korcsoport: 1. Aranyosi Zoltán (Miskolc-Diósgyőr – Bernáth Piroska), 1. Pándy-Szekeres Rachel Julianna (Sáros-

patak – Takács Zoltánné), 2. Szűcs Anna Fruzsina (Csomasz AMI – Lipcsei Zsuzsa), 2. Vajóczki Virág (Sárospatak – Takács Zoltánné), 3. Sági Veronika (Csomasz AMI – Lipcsei Zsuzsa), 3. Varga Dóra (Miskolc-Diósgyőr – Tóthné Csombordi Anett).

Általános iskolai felsős korcsoport: 1. Takács Zoltán (Sárospatak – Takács Zoltánné), 2. Magyarai Beatrix (Mezőcsát – Tolvajné Tóth Klára), 2. Madaras Zsófia (Gönc – Jobbágné Tóth Gyöngyi), 3. Petró Csaba (Miskolc-Diósgyőr – Nagy Sándor), 3. Szécsi Viktória (Miskolc-Lévy – dr. Farkasné Sajó Márta)

Gimnáziumi korcsoport: 1. Andrassy György (Csomasz AMI – Lipcsei Zsuzsa), 2. Kántor Gábor (Csomasz AMI – Lipcsei Zsuzsa).

Az énekversen jelentőségéről Turcziné Csomasz Tóth Éva iskolánknak írt leveléből idézünk:

„Szívbeli köszönet illeti a verseny ismételt meghirdetésének ötletét, a felkészítő tanárok lelkes munkáját, a szervezéssel és felkészítéssel járó külön feladatokat és a jelentkező gyerekek elhatározását. Ez utóbbit azért is emelem ki, mert úgy tapasztalom, hogy „kiment a divatból” az éneklés. Abogy hallgattam az éneküket, elgondoltam, hogy édesapám milyen boldog lenne a helyemben. Hiszen az ő egész zenetörténelmi munkássága azt a célt is szolgálta, hogy szívből énekeljenek a diplomáinkban, hogy szép, értékes énekeket énekeljenek a református gyülekezetek. Ehhez kapcsolódóan hadd kérjem azt, hogy ne felejtkezzenek meg sem a tanítók, sem a gyerekek arról az énekkincsről, amely a magyarországi reformáció öröksége, s egyben magyar kultúránk egyik nagy kincse.”

Országos Magyar Verseny a Miskolc-Diósgyőri Református Általános Iskolában

„A rád bízott drága kincset őrizd meg...”
2 Timóteus 1,14

Akik április 16-án reggel a Miskolc-Diósgyőri Református Általános Iskola és Óvoda környékén jártak, talán a szokásosnál csendesebbnek találták a környezetet, de valami biztosan szembetűnt: ezen a napon nemcsak egy, hanem több református iskola képviselteti itt magát, mert az iskola melletti parkolóban várakozó kisbuszok feliratai is ezt hirdették.

Kilencedik alkalommal adott otthont az Országos Magyar Versenynek az intézmény, és ezúttal 19 református iskola hozta el kisdíákjait, hogy összemérjék tudásukat. Hogyan értik, írják és beszélnek magyar nyelvünket. A verseny része volt az a rajzpályázat is, amelynek során Fecske Csaba meséit álmodták „képpé” gyermekeink. Több mint ötszáz alkotásból kellett választania a zsűrinek, míg megtalálták azokat a szemet, lelket gyönyörködtető alkotásokat, amelyek az iskola aulájában kiállítva „fogadták” a versenyre érkezőket. De a szeretetteljes fogadtatás az iskola tanárai és diákpresbitériumának tagjai részéről is megnyilvánult, akik egész nap hűségesen kalauzolták vendégeinket.

A nap közös istentisztelettel kezdődött, ahol arra nézve kaptak biztatást tanítók és tanítványok, hogy mindnyájunk közös kincse az evangélium, s ennek őrzése, továbbadása közös feladatunk. A magyar nyelven

megszólaló Ige olyan drága kincsünk, amelyért minden református ember felelős.

Ezután elkezdődött a verseny.

Voltak, akik feladatokon mérték össze tudásukat. Szövegértésükről, nyelvtani ismereteikről adtak számot ezeknek a feladatoknak a megoldásával.

A versenyzők másik csoportja pedig a verslábakkal birkózott hőiesen. Kötelező versként Szabó Lőrinc egyik költeményét kellett elmondani, így emlékeztünk meg a költő születésének 110. évfordulójáról. Szabadon választható versként pedig egy-egy Borsod megyei költő művét lehetett szavalni. Így keltek életre Tompa Mihály, Szabó Lőrinc, Fecske Csaba és mások szavai.

Az ebédet követően a szomszédos Ady Endre Művelődési Házban egy színes gálaműsorral kedveskedtek a házigazdák, és sor került az eredményhirdetésre. Fecske Csaba, aki jelenlétével megtisztelte a verseny résztvevőit, biztatott mindenkit, hogy szerezzenek továbbra is a verseket, és műveljék a magyar nyelvet, mert ezen a nyelven hangzik szívét melengetően az unokák szájából: „nagyapa szeretlek”.

Ma, amikor a gyerekekről, fiatalokról a média által kialakított kép sokszor elszomorító, ez a NAP arról tanúskodott, hogy ahol a gyermekek nevelése az Ige szavára figyelve történik, ott a krisztusi szeretetet sugárzó tanítás nem marad eredmény nélkül.

„Nyelvében él a nemzet” – mondják –, s valóban: a jövő felőli reménységünket erősítette minden leírt, minden kimondott szó. Ezek a gyerekek belegendolnak a szavak jelentésébe és értelmébe. Ezek a gyerekek megérthetik az Ige üzenetét, és őrzőivé lehetnek a Szentlélek ereje által. Kálvin azt mondja: „Ahol – és akik – megismerik Istent, ott és azok művelik az emberséget is.” A jövő, a megmaradás titka ez.

Legyen ez bátorítás, megerősítés minden református iskolában tanító és tanuló számára, hogy a mi munkánk nem hiábavaló az Úrban.

Hangóné Birtha Melinda lelkipásztor

Délvidéki napok a Lévayban

Immáron hagyomány iskolánkban, hogy minden évben a „Szólj ötágú síp” rendezvény keretén belül megismerkedhetünk a trianoni békediktátum által elcsatolt országrészünk egyikének kultúrájával. 2010 februárjában került sor a meghívott Szerbia magyarlakta területének, a vajdasági Bácskának, Bánátnak és Szerémségnek a bemutatkozására.

A rendezvénynek a Művészetek Háza adott otthont, ahol a diákok és a meghívott vendégek, szülők nagyon színvona-

las műsort láthattak. Először Nagy Margit nyugdíjas pedagógus, a Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesületének elnöke mutatott be néhány felsőoktatási kollégiumot. Ezek után került sor Magó Attila egyetemista szavalatára, majd Rácz Róbert hegedűszólójára. Ezt követően Kollár Mária tanárnő Koncz István verseket olvasott fel. Hallhattunk még énekelt verseket, népdalokat és mesét is a Vajdaság kultúrájából. A rendezvény végéhez közeledve népzenei csendültek fel, végül ízelítőt kaphattunk a vajdasági nép-

táncból. Schön György vajdasági gyökerű villamosmérnök a Vajdasággal kapcsolatos könyveket, térképeket, zenei CD-eket gyűjtötte össze, ezzel segítve az alkalmat. A könyvek közül több megvásárolható volt az esti előadás előtt és a szünetben. A „Délvidéki napok” keretén belül fotókiállítás nyílt Schön György fotóiból. Reméljük, hogy jövőre is egy „régén látott” terület kultúráját ismerhetjük meg.

Szabó Irén és Boros Alexandra 9.c osztályos média tagozatos diákok tudósítása

Segíts, hogy segíthessünk! Tölts meg egy kék vödört!

Iskolánkban március végén a húsvéti csendesnap keretén belül három előadást hallgathattunk meg. Osgyán Dániel képes beszámolót készített a Haitin történt eseményekről, ő a Magyar Református Szeretetszolgálat szükségcsoportjával járt többször a katasztrófa sújtotta országban. Ivóvizet, gyógyszert, sátrakat és orvosi ellátást biztosítottak, és az alapvető szükségletek fedezéséhez járultak hozzá. Megrendítő volt, nem csak a képek láttán, hanem a szívből szóló őszinte történeteket, az ottani emberi sorsokat megismerve. A meghatottság átjárta az egész hallgatóságot a Haitin készült fényképek láttán.

A másik előadáson a Dorcas Segélyszervezet munkáját mutatta be Balogh Barnabás református lelkipásztor, a szervezet magyarországi vezetője, ami 1990-ben alakult meg. Ez a Nemzetközi Dorcas regionális szervezete, mely a hazai és a határon túli rászorulóknak megélhetési gondjait enyhíti. Szegény családokat, egyedül élő időseket, mozgássérülteket, árvákat karol fel, szociális intézményeket támogat, részt vesz elmaradott régiók fejlesztésében (ivóvízhá-

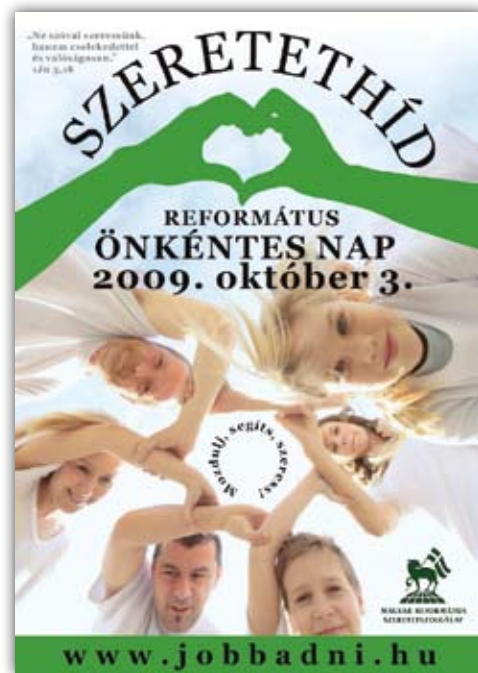
lózati kiépítése, kórházfelújítás, mezőgazdasági és munkahelyteremtő programok). A Dorcasnak van egy folyamatos élelmiszer-gyűjtő akciója, a Kék vödör. A célja a Magyarországon és a határokon túli számos rossz szociális körülmények között élő emberek segítése. A gyűjtés úgy történik, hogy egy közösség tagjai egyedül vagy másokkal összefogva anyagi lehetőségeik szerint tartós élelmiszerekkel –száraztésztával, rizsszel, cukorral, teával, konzervekkel, lekvárral, étolajjal, keksszel, levesporral és tisztálkodási szerekkel – töltik meg a kék vödröket. Majd az akció kezdetétől számított két héten belül, egy előre meghirdetett napon az élelmiszert a közösségekben összegyűjtik. Ezt követően a közösség vezetője és a Dorcas közösen dönt arról, hogy milyen arányban osztják el a helybéli és a határon túli rászorulóknak közt a megtelt vödröket. Ehhez az akcióhoz akár egy-egy osztály vagy kisebb-nagyobb közösség is csatlakozhat, meghatározott időn belül néhány vödört megtöltve. A segítséggel rászorulóknak örömet szerezve lehetünk mindannyian Krisztus szeretetének tanúbizonyságai.

„Az egész világot nem tudjuk megváltoztatni, de az emberekben lévő kicsiny világot igen!”

Még egy előadáson vettünk részt, ami egy kampányszerű segélyprogramról szólt, a Szeretethídről – Kárpát-medencei református önkéntes nap –, mely 2010. május 21-22-én lesz, ekkor egy egész napos, szervezett munkára hívnak önkénteseket. A munkát egyedül, vagy kisebb csoportokban is lehet végezni.

Remélhetőleg minél több embert ösztönöz a Lévayban már elkezdett diakóniai

Remélhetőleg minél több embert ösztönöz a Lévayban már elkezdett diakóniai

munka és ezek az előadások arra, hogy bekapcsolódjanak a további hasonló tevékenységekbe.

Sz. Nagy Eszter

9. c osztályos média tagozatos diák

Akikre büszkék vagyunk...

A „Festival d'Italiano” olasz nyelvi országos versenyen Bencs Boglárka prózamondó kategóriában 4. helyen végzett.

Az Észak-Magyarországi Regionális Rajzversenyen, alakrajz kategóriában, Bujdosó Gabriella 1. helyezést ért el.

A „Haza és haladás” Országos Történelmi Tanulmányi Versenyen Benkő Gábor és Kiss Máté 3. helyezést értek el.

Az „Együtt Európában” versenyen történelemből Lénárt Zoltán és Aranyosi Márk a 2. helyet szerezték meg, Motkó Fruzsina és Radeleczky Balázs különdíjat kaptak.

A „Herman Ottó élete és munkássága” történelem versenyen Radeleczky Balázs, Zakány Gabriella és Tokodi Konrád 2. helyen végeztek.

A „Cultura Nostra” Kárpát-medencei Középiskolák történelmi vetélkedőn a 6. helyezést érte el Benkő Gábor, Kocsis Bianka, Kiss Máté.

A Logo Országos Számítástechnikai Versenyen megyei 1. helyezetteként indul az országos döntőben Sándor Attila, a döntőbe jutott még Babina Nándor is.

A Neumann János Nemzetközi Tehetségkutató Programtermék Versenyen számítógépes művészeti program – zene kategóriában Szebenyi Máté 2. helyezést ért el.

A Soli Deo Gloria Országos Bibliaismerteti Versenyen 1. helyezést ért el Victor Sára, Szabó Irén és Subert Viktor.

Az Irinyi János Középiskolai Kémia Verseny megyei döntőjében Rakaczki Dániel 3. helyezést ért el.

A Református Középiskolák Országos Kémia Versenyén Ábrám Noémi a 4., Cserjési Dániel a 3. helyen végzett.

„Az Úr érkezése” című versmondó versenyen Szabó Nikolett a Berzsenyi Társaság egyik különdíját kapta meg, Ábrám Anna a döntőbe jutott színvonalas szereplésével.

Az Így írtok ti...miskolci középiskolások számára hirdetett pályázaton Szala Dorina a 2. helyen végzett.

A francia nyelvű regionális szépkiejtési versenyen 5. helyet, az Országos Idegennyelvű Dalversenyen szintén 5. helyet, a Chanson Francophone országos francia dalversenyen a 4. helyet szerezte meg Boda Lília.

Az V. korcsoportos röplabdás lányok a megyei döntőben és a területi döntőben is a 2. helyen végeztek. A csapat tagjai: Leidgeb Noémi, Ábrám Anna, Bató Viola, Kiss

Krisztina, Orosz Gyöngyi, Gulyás Andrea, Szilágyi Réka, Motkó Petra

„A víz világnapja” városi úszóversenyen Bodnár Kristóf és Mészáros Eszter a 3. helyen végeztek.

A Német Langwest Verseny országos döntőjében Thomas Bianka a 3. helyet szerezte meg.

Az Országos Általános Iskolák Tanulmányi Versenyében Szécsi Viktória német nyelvből a megyei döntőbe jutott.

A Kiss József Regionális Idegennyelvű Szavalóversenyen angol nyelvből Ábrám Anna az 1., Szász Norbert a 3. helyen végzett.

A Hogyan tanulok eredményesebben idegen nyelven? országos pályázaton Nagy Gabriella az 1. helyen végzett.

A Miskolci Egyetem Gazdaságtudományi Karának Marketing Intézete által meghirdetett „Ismertesd meg középiskoládat!” országos versenyen 4. helyezést ért el: Tomori Eszter, Márjalaki Fanni, Veszprémi Zsuzsa.

A Magyar Nemzeti Bank „Monetary” gazdálkodj okosan vetélkedőjén csapatunk regionális szinten az 5. helyet szerezte meg, országos szinten bejutott a 25 legjobb közé. A csapat tagjai: Benkő Gábor, Aranyosi Márk, Serfőző Evelin, Zsófi Claudia.

A diáktothoból elért eredmények:

Várostörténeti Vetélkedőn I. helyezés 2009.11.12. - Bobok Ágnes, Kadas Csilla, Lénárt Kinga.

Március 15-i Népek Tavaszja Teljesítmény Emléktúrán a legnagyobb létszámú csapat 2010.03.15.

„Csodaszarvas” Kárpát-medencei Lévy Labdarúgó Tornán I. helyezés 2010.04.17. - Lévy J. Ref. Gimn. és Diáko. leány labdarúgó csapata.

Megeyi Kollégiumok Területi „Ki Mit Tud?” Versenyen III. helyezés - Farkas Fanni, Gergely Andrea, Mészáros Boglárka.

Örömhírek a Sárospataki Református Kollégium Gimnáziuma Általános Iskolája és Diáktothona életéből

Tudományos Diákkörök Országos Konferenciája

Rangos verseny házigazdája volt két napon keresztül a Sárospataki Református Kollégium Gimnáziuma Általános Iskolája és Diáktothona. A Kutató Diákok Országos Szövetsége tizedik alkalommal rendezte meg a Tudományos Diákkörök Országos Konferenciáját. Mint minden évben, most is a regionális konferenciáról jutottak be a legjobbak. A Kárpát-medencéből százhatvan magyar középiskolás ér-

kezett, hogy részt vegyen a megmérettetésben. A versenyben a kutatásokról elhangzó előadásokat középiskolai és egyetemi oktatók, neves szakemberek értékelték, a jelen tudós nemzedékének kiváló egyéniségei és a feltörekvő fiatal generáció képviselői így együtt voltak jelen a zempléni diákvárosban. A nagydíjasok harminc, az első helyezést elérő diákok tizenöt többlet felvételi pontot kaptak. A legjobbak részt vettek egy válogatón is, ahol egy diákot választottak ki, aki részt vehet a 2010-es Nobel-díj átadási ünnepségen.

Dr. Csermely Péter professzor, a Nemzeti Tehetségsegítő Tanács elnöke, a Bölcsék Tanácsának tagja kiemelte a tudásalapú társadalom jelentőségét. A szervezők azonban a díjnál fontosabbnak

tartják, hogy a résztvevők a magyar tudományos élet kiválóságaival együtt dolgozva életre szóló élményt szereznek a tudomány világában, megtanulják a kitartó, kreatív munkát.

Ábrám Tibor, a Tiszáninnen Református Egyházkerület főgondnoka hangsúlyozta, hogy a készségfejlesztés, a tudásszerzés és ismeretközvetítés szorosan összekapcsolódtak egymással, mindez pedig a református oktatás hagyományával, hiszen elődeink is azért alapították a Sárospataki Református Kollégiumot, mert számukra is fontos volt a tudomány, tehát az, hogy kiművelt emberfőkkel járuljanak hozzá a nemzet társadalmi tőkéhez. Iskolánk diákja, Czinke László, 11. H osztályos tanuló „*Vízminősítés a Karcsa-tavon*” címmel tartott előadást az ökológia-zoológia szekcióban, ahol a zsűri értékelése alapján a konferencia első díját kapta. Búzás Eszter Bíborka 12. E osztályos tanuló a fizika szekcióban „*Radon aktivitáskoncentráció mérése a hegyaljai borospincékben*” című előadásáért a zsűri dicséretében részesült.

Húsvéti csendes hét

Ez év tavaszán is megrendezésre került a Sárospataki Református Kollégium Gimnáziumában a húsvéti csendes hét. A nagyheti ünnepi készülődésben fontos

szerepe volt a hétfőtől csütörtökig tartó evangelizációknak, melyek témái a fák voltak. Hétfőn délután Rácsok Gabriella a terméketlen fügefafa példájával hirdette, hogy mi az élet célja számunkra. Kedden dr. Enghy Sándor a „jó és rossz tudásának fáján” keresztül magyarázta az őszötvetségi ígéket. Szerdán dr. Kádár Ferenc szólt az egyetlen és igazi királyunkról a fák királyválasztása példázatáról. Kedden este értékes előadást hallhattunk a Biblia növényeiről. Diákjaink számára novella, fotó és rajz pályatételeket is meghirdetünk „Sárospataki fák” címmel. A hagyományos csendes hetünket kézműves foglalkozások is színesítették. A hetet ünnepi istentisztelet zárta, ahol tanárok és diákok együtt szolgáltak bizonyosságtétellel, énekel dicsérve az Istent.

Hírek és eredmények a Kisrefiből

Pályázat keretében egy három hetet meghaladó projektre került sor „A víz mint ezerarcú folyadék” témában, amelybe az ötödik osztályos gyerekek kapcsolódtak be. Az előkészítő szakaszban hat csoport alakult, melynek tagjai különféle kérdéskörökben bűvárcodtak. A felkészülés során önállóan gyűjtöttek ismereteket, adatokat, képeket és szemelvényeket. A projektet témahét zárta. Az első napon a közös reggeli áhítatot követően a csoportok tagjai vízzel kapcsolatos kísérleteket mutattak be az osztályoknak. Az azt követő napokon tíz helyszínen mérhették

össze tudásukat, ügyességüket az iskola tanulói. A gyerekek visszajelzése alapján a projekt és a témahét sikeres volt, szívesen munkálkodtak ebben a tevékenységi formában.

2010. március 26-án a Csomasz Tóth Kálmán Egyházi Énekversenyen vettek részt az általános iskola tanulói Miskolcon. A következő eredmények születtek: Velkey Borbála (2. osztály) 1. helyezés, Bana László (1. osztály) 2. helyezés, Pándy-Szekeres Júlia (4. osztály) 1. helyezés, Vajóczy Virág (3. osztály), 2. helyezés, Takács Zoltán (5. osztály) 1. helyezés. Felkészítő tanáruk: Takács Zoltánné.

Versenyeredmények a gimnáziumból

A Református Pedagógiai Intézet negyedik alkalommal hirdette meg a Mercurius Veridicus Országos Középiskolai Szónokversenyt. Idén 2010. április 10-én a Magyar Nyelv Múzeumában mérhették

össze tudásukat

a diákok két fordulóban. A korábban megrendezett területi döntő kötelező feladata „Erkel Ferenc üzenete az ezredforduló magyarjaihoz” címet kapta, a másik szónoki beszéd témája pedig „A zene mint közösségteremtő erő” volt. Iskolánk tanulója,

Pálincás Máté (11. E) – aki már korábban is megmutatta szónoki tehetségét az iskolai és az országos versenyeken – bejutott az országos döntőbe és negyedik helyezést ért el.

Ebben a tanévben Hódmezővásárhelyen került megrendezésre a Református Iskolák XIV. Tornyai Sándor Országos

Fizikai Feladatmegoldó Versenye. A megmérettetésen minden évfolyamból egy kiemelkedő teljesítményű tanuló vehetett részt, illetve azok, akik valamely egyéb fizikai versenyen bejutottak a megyei döntőbe. A verseny során négy feladatot kellett megoldania minden diáknak három óra alatt. Ebéd után a tanulók különböző programokon vehettek részt (Emlékpont Múzeum meglátogatása, diákiskérletek), míg a szervezők és a kísérőtanárok a feladatlapokat javították. Iskolánk tanulói az alábbi eredményeket érték el:

Albert Áron: 1. helyezés (100%-os dolgozat), Hangácsi Máté: 16. hely, Patay András: 7. hely, Balázs Fruzsina: 8. hely, Albert Annamária: 13. hely.

A miskolci Városi Pedagógiai Intézet szervezésében 2010. április 1-jén a Beszélni nehéz! mozgalom vezetőinek és tanulóinak találkozájára került sor a Diósgyőri Gimnáziumban. Iskolánkat Bodnár Lúcia, Hajas Réka és Körmöndi Bettina 7. H osztályos tanulók képviselték Sinkó István tanár úr vezetésével. A jelenlévőket Miskolc város alpolgármestere, a gimnázium igazgatója és a Városi Pedagógiai Intézet vezetője köszöntötte. Ezek után színes műsor következett, majd Kerekes

Barnabás tanár úr a Beszélni nehéz! mozgalom ötvenéves múltját és jelenét idézte fel Péchy Blanka színművész és dr. Deme László egyetemi tanár tevékenységét méltatva.

Összeállította: Csikó Szilvia

Látogatóban a görög reformátusoknál

Pataki tanárokként lehetőségünk nyílt, hogy Arisztotelész hallgatói legyünk, ugyanis részt vehettünk egy egyhónapos görög nyelvkurzuson az Arisztotelész egyetemen Thesszalonikiben az Erasmus program támogatásával. A görög nyelvtanulás mellett ásatásokat, múzeumokat, könyvtárakat is meglátogattunk, különösen a korai keresztyén kor emlékeivel ismerkedtünk, s igyekeztünk egy kicsit megismerkedni a görög egyházi élettel is.

Jó élmény volt egy ideig abban a városban lakni, ahol Pál apostol is munkálkodott. Már Cicero is arról panaszkodott az első században, hogy a sűrű forgalom miatt alig lehetett bejutni a városba. Sok minden változott az évszázadok folyamán, de ez nem, hiszen Thesszaloniki egy szűk tengeröbölbe beszorított közel egymilliós nagyváros. A Pál által alapított kicsi gyülekezetekből pedig nagy országos ortodox egyház nőtt ki, amelyhez körülbelül a lakosság 98%-a tartozik. Ebben az ortodox tengerben kisebb református gyülekezetek is vannak, az otttartózkodásunk alatt két ottani református gyülekezettel ismerkedtünk meg Thesszalonikiben és Béreában. (www.gcc.gr)

Thesszalonikiben a város központjában ma is megtalálható a régi római kori piac-tér, az agora. Amikor annak idején Pál és Szilász igehirdetésére sokan megtértek a

görögök közül, a zsidók fellázították a piaci csőcseléket, és elérték, hogy az apostolt kiűzzék a városból. (ApCsel 17,1-9) Pál továbbment, de a gyülekezet megmaradt, növekedett, ahogy azt a nekik írt két levél is bizonyítja. A Pál apostol által a második missziói útja során használt római hadiúttól, a Via Egnatiától alig pár méterre található ma a református egyház modern temploma és gyülekezeti központja.

A vasárnapi istentiszteleten általában kb. háromezren lehetnek, feltűnő volt, hogy a karzaton nagyon sok volt a fiatal, főleg egyetemisták. Az istentisztelet rendje, a templom egyszerűsége a miénkhöz hasonlít. Az éneket orgonával kísérték, az ének szövegét két oldalt is kivetítették a falra. A középpontban itt is az igehirdetés áll. A padokra mindenütt ki volt rakva az énekeskönyvük, valamint a Biblia két fordításban. A lelkész bemondta, hogy melyik bibliafordításból olvassa az ígét, és mindenki együtt olvasta magában a lelkésszel. Eleinte keveset értettünk az igehirdetésből, hiszen a mai beszélt nyelv nagyon eltér az általunk ismert bibliai görög nyelvtől, de éppen azért is jöttünk ide, hogy tanuljunk. Az utolsó vasárnap már sokat megértettünk, tudtuk követni az igehirdetés gondolatmenetét, ami arról szólt, hogy mi az igazi böjt és a megtérés, mit tanít erről a Biblia. Ez számukra azért fontos kérdés, mert az ortodox egyház nagyon szigorúan veszi, de leginkább

az étkezésre vonatkoztatva. Még az egyetemi menzán sem volt húsos étel húshagyó kedd után!

Az istentisztelet után a gyülekezet nem ment ki a templomból, mindenki köszöntötte az ismerősöket, sokan visszaültek, beszélgettek, vagy kimentek az előtérbe, ahol az iratmissziós és könyvtárusító asztal volt. Itt volt kitéve a gyülekezet „diakóniai könyve” is, amibe mindenki beírhatja nével, telefonszámmal, hogy ki milyen szolgálatot vállal, pl. betegápolást, gyermekfelügyeletet, házi munkában való segítséget.

Egy szinttel lejjebb volt egy ugyanakkora nagy terem színpaddal, hangtechnikával, amit előadásokra, zenés alkalmakra használnak, valamint egy konyha és egy kisebb terem. Az istentisztelet után a gyülekezet egy része még itt maradt, minden vasárnap volt szeretetvendégség, ide jöttek a gyermekistentiszteletről a gyerekek is.

Pál apostol Thesszalonika után Béreába ment. Mi is elmentünk az egyik vasárnap Béreába, a mai Veriába. Pált annak idején nagyon készségesen fogadták Béreában. (ApCsel 17,10-15) A város még mindig büszke erre, mert azon a helyen, ahol a hagyomány szerint a régi zsinagóga állt, amiben Pál először prédikált, egy nagyon szép mozaikfalat készítettek. Az eredeti zsinagógából csak három lépcsőfok maradt meg. A mozaikfal egyik oldala úgy ábrázolja Pált, ahogy ezen a lépcsőn állva

Pál apostol álma a béreai mozaikszalon

prédikál. A másik oldalon lehet látni Pál látomását Tróászban, ahogy őt egy macedón férfi segítségül hívja. Talán érdekes végiggondolni, hogy Pált éppen egy macedón ember hívja segítségül. Pál eredetileg farizeus volt, és a farizeusok egyik fő célja éppen az volt, hogy ne engedje a zsidók között a görög (hellénista) életstí-

lust elterjedni, amely a zsidókra is kezdett hatni a macedóniai Nagy Sándor uralma idején. Mintha Isten rámutatna a történelem ironiájára: most felcserélődtek a szerepek.

A béreai református lelkész, Sztavrosz Veliannisz régi ismerősünk, vele 2008-ban találkoztunk, amikor egy kis csoport pataki diákkal Pál apostol útját jártuk végig. Most egy egész vasárnapot ott

töltöttünk mint a gyülekezet és a lelkész-család vendégei. Itt egy kicsi, de nagyon is élő gyülekezettel találkoztunk. Az istentisztelet előtt részt vettünk az imaközösségben, majd az istentiszteleten röviden beszámoltunk a sárospataki teológiai és a magyar református egyházról. Számunkra nagyon különleges volt, hogy a gyülekezet a niceai hitvallást mondta el együtt, még mindig az eredeti szöveg szerint. (Magyarországon a görög katolikusok használják ezt az apostoli hitvallásnál hosszabb formát.) Az istentisztelet után többen is odajöttek hozzánk ismerkedni, bemutatkozni. A gyülekezetet különösen érdeklí a missziói munka. Részt vesznek missziói munkában Albániában. Nagyon örült a lelkész, amikor hallotta, hogy Magyarországon missziói munka folyik a cigányok között, mivel a cigányok ott is nehéz anyagi és szociális helyzetben élnek. Számuk különösen a balkáni háborúk óta növekedett meg. A gyülekezet szívesen szeretne tanulni a magyarországi tapasztalatokból, és egyszer talán görög teológiai hallgatók vagy lelkészek is jöhetnének Sárospatakra és a Tiszáninnenre, hogy az itt folyó missziói munkákkal megismerkedjenek.

Györi István és Doedens Jaap

A Sárospataki Református Teológiai Akadémia pót alkalmassági vizsgát hirdet a Teológia, valamint a Katekéta – lelképásztori munkatárs szakra.

Jelentkezés határideje: 2010. augusztus 6.

A jelentkezéssel kapcsolatos kérdésekben az SRTA honlapjának (www.srta.hu) „felvételizőknek” szóló menüpontja ad tájékoztatást, valamint további információ kérhető az alábbi elérhetőségeken:

Sárospataki Református Teológiai Akadémia
3950 Sárospatak, Rákóczi út 1.
Tel/Fax: +36 47 312947
E-mail: dekania@srta.hu

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Karácsonykor egy új előadással ajándékozták meg a Máon fiataljai a szüleit és hozzátartozóikat. A kiválasztott történet most is kihívásnak bizonyult a Máon apraja-nagyja számára. A megszokott módon hozzáláttunk egy olyan történet feldolgozásához, amiről úgy gondoltuk, hogy üzenetet hordoz magában. Nekivágtunk a nagy munkának, a hónapokig tartó gyakorlásnak, ami nem volt hiábavaló, hiszen ez az előadásunk is nagyon jól sikerült. Értékes és színvonalas alkotás született ezúttal is, így méltó módon bekerülhetett a drámacsoport tarsolyába.

Miről is szól ez a történet?

Élt valamikor egy nagyon szép hercegkisasszony. Előszeretettel illegette magát nap-hosszat a tükörben, hiszen tetszett neki az a kép, amit benne látott. Ez a jóérzés addig tartott, amíg szépségét meg nem irigyelték a gonosz tündérek. Átok formájában nyilvánították ki nemtetszésüket. Innentől kezdve a szépséges lány csúfnak és rút-nak látta magát a tükörben, annak ellenére, hogy környezete számára ugyanolyan szép maradt. Persze egy jó tündér is megjelenik a színen, aki az átkot nem tudta meg nem történtté tenni. Csak a remény magját vetette el, amikor ezt mondta neki:

„Minden tükörben, mely nem él, csak a rútat láthatod, de az élő tükör majd megmutatja az igazságot, az képes lesz feloldani a varázslatot.”

Élő tükör? Mi lehet az? A választ senki nem tudta, de nem is sejtette.

A királyi várban törtétek híre még mesze földre is eljutott, ahonnan egy legény útnak indult, hogy megnézzze magának, ki is ez a lány. Ez a legény nem olyan volt, mint a többiek, hiszen tiszta szívvel, lélekkel élte mindennapjait. Hosszú, viszontagságos utat kellett bejárnia ahhoz, hogy célját elérje, hogy bejusson a királyi palotába.

Meglátva a leány szépségét elalélt, hiszen eddig ilyenben még nem volt része. A leány belenézett a legény tiszta tekintetébe, s meglátta benne az igazságot, hogy milyen is ő a maga valójában. Ez a tekintet volt számára az élő tükör.

Milyen üzenetet is hordoz magában ez a történet? Biztosan mindenkinek mást és mást mond ez a mese. Más és más gondolatok fogalmazódnak meg a sorok olvasóinak a fejében. Hogy nekünk mit jelent, valahogy így tudnánk megfogalmazni: nap mint nap sok tükörbe belenézünk, mely csak a külsőt mutatja. Lehet, hogy szépnek vagy csúnyának látjuk magunkat, lehet, hogy tetszik vagy nem tetszik az a látvány, amit ezek a tükrök mutatnak. De úgy

gondolom, hogy nem ez számít. Hogy mi van a szívünkben, hogy mi van belül, nem ez a fontosabb? Hogy tudjuk-e magunkat szeretni és elfogadni, olyannak, amilyenek vagyunk, és képesek vagyunk-e ezáltal másokat is szeretni és elfogadni. Ettől függ, hogy milyen a kapcsolatunk a körülöttünk élő emberekkel, hogy mennyire érzik ők magukat jól, teljesnek és boldognak a közelünkben. Ezt láthatjuk meg a tekintetükben, akárhányszor a szemükbe nézünk. Így láthatjuk meg, hogy milyenek is vagyunk valójában. Ha ez a látvány tetszik, akkor az a kép is jóérzéssel fog eltölteni, amit látunk az előszobai tükörben. Ugyanis a belső szépség sugárzik, amerre csak járunk.

Végére is értünk a mesénknek. Reméljük, elnyerte tetszésüket. Mostanság pedig azon gondolkodunk, hogyan tudjuk ezt a történetet megmutatni a Máon falain kívül is, mindazok számára, akik szeretnének az előadás által nyújtott élményben részesülni. A megvalósításhoz fontos, hogy elkészítsük a darab utazó változatát. Onnantól kezdve örömmel vesszük a meghívásokat, igyekszünk eleget is tenni a felkéréseknek, hiszen fiataljaink szívesen mutatják meg drámajátékukkal, hogy kik is ők valójában.

Kopcsó Dóra

Néven nevezni – jelen lenni – részt vállalni

Rovatunk szerzőit a választások első fordulója után, de még a második előtt kértük véleményük megírására. Már ekkor is látszott azonban az emberek szavaikban kifejezett változtatási szándéka. Az új helyzetben az egyházaknak, köztük egyházunknak is újra át kell tekintenie feladatát, szerepét, lehetséges hozzájárulását a változásokhoz. Fel kell tennie magának a kérdést, hogy az egyház alapvető küldetése tudatában mit tekinthet legfontosabb társadalmi céljának, és ezen felül mit kell esetleg az eddigiekhöz képest többletként vagy másként felvállalnia. Rövid, gondolatnyi írásokat kértünk közgazdásztól, szociológustól és tanító lelképásztortól – ez utóbbit beszélgetésben kérdeztük.

A dolgok néven nevezése

Bibó István, a 20. század egyik meghatározó gondolkodója, azt írja az „Eltorzult magyar alkat, zsákutcás magyar történelem” című tanulmányában, hogy „ha egy közösség a hazugságok olyan zsákutcájába beleszorul, ahol a dolgokat nevükön nevezni nem lehet és nem is szabad, akkor ez előbb vagy utóbb elvezet a közösség általános értelmi és erkölcsi lezüllesztéséhez”, és ehhez aligha kell ma bármilyen kiegészítést tenni.

A történelmi tragédiáknak az a sora, amelyen a magyar társadalom az elmúlt évszázadban átment, tehát éppen azért sodorhat minket egy lepusztulási lejtőn egyre mélyebbre, mert állandó hazugságban és félelemben élünk. Ez pedig azért életveszélyes, mert a hazugság félelmet szül, a félelem pedig újabb önámító hazugságokat, és ezzel létrejön az a végzetes öngerjesztő örvénylés, amely további tragédiák kiváltójává válik. A

rendszerátalakítás rendszere ugyanolyan ócska és primitív hazugságokra épült, mint az azt megelőző berendezkedéseké, mert e hazugságok alapvető célja éppen az, hogy a jelenségvilág hamis felszíne alatt ne látszódjék a mindenkori lényeg, a brutális birodalmi kifosztás. Ám a magyar nemzet, mint közösség, erkölcsi és anyagi kifosztása a végső határokhoz közeledik, történelmi elágazáshoz érkezünk tehát. A hazugság és félelem örvénylései okozta mély válságból való kilábalás egyetlen esélyét a magyarság szétroncsolt lelki, erkölcsi, szellemi talapzatának helyreállítása jelentheti. Csak ez teheti rendbe a nemzet „fizikai testének” vagyis népesedési és egészségi állapotának veszélyes megbomlott egyensúlyát, és csak ez teremthet sikeresen működő „anyagi testet” vagyis gazdaságot. Ehhez először is nevükön kell nevezni a dolgokat, tehát el kell beszélni helyzetünket, és meg kell beszélni teendőinket, bármilyen kockázattal is járjon az igazság kimondása. Be kell végre látnunk, hogy a Gondviselés csak a mi bátor és becsületes cselekedeteinken keresztül képes megnyilvánulni, ez az Isten-képmása ember legmélyebb szakrális felelőssége. Az egyháznak mindebben döntő szerepe van, mert erkölcsi tekintélyénél fogva az egyetlen olyan erő, amely ezt a drámai lelki, erkölcsi, szellemi fordulatot megalapozhatja.

Bogár László
Budapest

Jelenlét

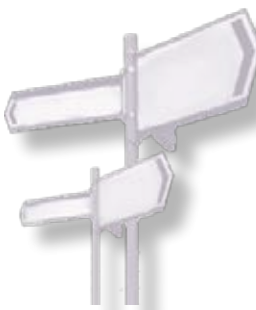
Ott lenni és megszólalni. Kimondani, hogy bűn az, ami hitünk szerint, erkölcsünk szerint bűn. Ez a folytonos feladat vár a hívőkre ma is.

Nagy múltja van a szólásnak. Bornemisza Péter prédikátor társai nevében is mondta, hogy „talán az oldalamon is kifakadt volna, ha a számot fel nem tátottam volna”. Így éltek évszázadokon keresztül igazmondók közöttünk. Még a szovjet hódoltság idején, a legborzalmasabb kommunista elnyomás alatt is voltak, kik szóra nyitották ajkukat. 1955-ben Csanádi Imre – hosszú hadifogsága után – így emlegette föl Bornemisza Pétert:

„Mitévő légyen, nyelvén akinek szavak dagadoznak?
fojtja torkába: oldalán is ki sebbel fakadoznak, -
feltátja száját, félvén is hősen támad a Gonosznak!”

Húsz éve azt hittük, az idegen hódítók által kinevelt, az idegen érdekeket kiszolgáló helytartóktól megszabadultunk. Nagyot tévedtünk. Visszajöttek, sőt még egyszer visszajöttek és úgy viselkedtek, mint akiknek mindent szabad.

AZ IGAZAT MONDÓ,
NE CSAK A VALÓDIT

Erősek voltak, legyőzhetetlenek. Összefonódva, egymást védve ragaszkodtak előjogaikhoz. Körül voltak véve mézes szavú megmondóemberekkel, akik félrevezették a közvéleményt. Csaltak is minden választáson, de be kell látni, rajongók sokasága vette körül őket. Békesi László mondta Gyurcsány Ferencnek egy tévés beszélgetés során: „A legrosszabb Gyurcsány is jobb a legjobb Orbánnál!”. Ezt a szöveget kellett szétszakítani. Lukács György óta fonták, akinek a tanításán nőtt fel a mai liberális nemzedék: „A legrosszabb szocializmus is jobb a legjobb kapitalizmusnál!” Ezért találkoztak össze, ezért nőttek olyan gyorsan össze rövid ellenkezés után a liberális és a marxista eszmetársak. Pártjaik most rongyosan a porban hevernek, de a tagjaik ott vannak a nyomtatott és a képi sajtó szerkesztőségeiben, az egyetemi katedrákon, a kutatóintézetek szobáiban, és tovább írják félrevezető tanításaikat, tanaikkal átnevelik gyermekeinket. Ők foglalták el az állami intézmények vezető állásait, ők kerültek ki az uniós hivatalokba. Mérjük átjárja a társadalom minden részét. Tanaik befészkelődtek a tankönyvekbe, csak az ő ateista, materialista, értékmentes szövegeiket lehet olvasni, tanítani.

Nem egyedül a mi országunkban jutottak uralomra.

Az ún. fejlett világ minden országában az élen járnak a liberális és a marxizmus emlőin felnőtt rombolók. Ennek a következménye, hogy csak a fehérek által a színes bőrűek sérelmére elkövetett bűnesetek kapnak visszhangot, de a politikailag korrekt beszéd szabályai szerint el kell hallgatni, le kell tagadni a színes bőrűek bűneseteit. Ők kötelezik arra a pszichológusokat, hogy ha a tizenéves korú kisgyerekekben fölfedezik a nemi identitás megbillenését, azonnal és kötelezően vigyék el a legközelebbi homoszexuális egyesületbe. A család szót és az egyházi esküvő fontosságát csak akkor ejtik ki a szájukon megengedő módon, ha egy-neműek kapcsolatáról hőzöngenek. Magyarországi neves filozófus társuk, Kis János első könyve a kommunizmus bukása után 1992-ben – 40 év kommunista diktatúra után – az abortusz elfogadásáról szól. Híres írójuk, Konrád György pedig – mikor az „övéi” végre visszakerültek a főhatalomba, összeborulva az utódpárttal – nyílt levélben arra szólította fel a vörös honatyákat, hogy ne tiltsák, hanem engedélyezzék a kábítószerek használatát.

Még a vallásos emberek között is vannak, akik sok eszméjükkel, cselekedetükkel egyetértenek. De akkor is kell lenni valakinek, aki kimondja, hogy elfogadhatatlan és pusztító minden társadalmat alakító szándékuk. Egy példával érzékeltetem, hogy a pusztító szó sem hatástalan. Szociológusok keresték a magyarázatot arra, hogy miért van kevesebb abortusz a nyugati országokban, mint a volt szocialista országokban. Az egészségügyi és tájékozottságbeli eltéréseken túl azt is el kellett ismerniük, hogy nyugaton az egyházak folyton és állandóan azt hirdették, hogy az élet kioltása a fogantatás pillanatától kezdve égbekiáltó bűn. Visszatartó ereje van az ősi gondolatnak, az isteni parancsnak, az élet tiszteltének.

Az erkölcsi normák folytonos hangoztatása, számonkérése a feladatunk ott, ahol vagyunk, ott ahol élünk. Erőszakra nincs szükség, mert a szó ereje is hat. Lassabban, de szívet melengető eredménnyel.

Mezei István
Miskolc

Részvállalás

- A választásokat követő változásokkal együtt a társadalom többsége társadalmi változásokat vár. Sokan úgy érzik: „a sötétség szűnni kezd már”. Ennek a változási folyamatnak aktív részese lehet az egyház. Felvetődhet tehát a kérdés, milyen részt vállalhatunk – konkrétan református egyházunk a folyamat elősegítésében? Vajon szükséges-e újra értelmezni az egyház eredeti küldetését, esetleg nagyobb részt kell vállalnunk a társadalmi szolgálatokban – oktatásban, szociális szférában, a leszáradó rétegek felemelésében?

- Más a kell és más a lehet. Részt vállalni lehet, és az egyház sohasem vállalhatja túl magát. Nagy kérdés azonban, hogy jelenleg lelkészi társadalmunk felkészítettség és indíttatás szempontjából alkalmas-e arra, hogy sokrétű, átfogó kultúrmissziót folytasson. Ha ilyenben gondolkodik az állam képviselője, vagy maga az egyház, akkor ahhoz nagyon pontos feladatmeghatározás, és nagyon komoly felkészültség szükséges.

A missziói terület jó példa erre – a cigánymisszióhoz kapcsoltan például kultúrmissziót is végezni kell, hiszen nem csupán a keresztyén tanítást kell átadnunk, de az élet mindennapi kérdéseiben is adnunk, tanítanunk kell. A cigányság megszólítása különlegesen fontos, már csak demográfiai okokból is. Éppígy fontos, hogy a gyülekezetépítésnek önmagában is nagyon sok szempontja van, az egyházfenntartástól a szabadidő közös, hasz-

nos eltöltéséig sokféle kérdés és lehetőség áll előttünk. Ezekhez azonban érteni is kell, nem lehet csak úgy nekifogni.

Újabb gyakorlati kérdéskör az oktatás ügye. Az egyház oktatási feladatai között legfontosabb lépés, célkitűzés az, hogy minél több olyan iskola legyen, ahol a heti két hittanóra kötelező. Azt szoktam mondani, hogy még a nagyon rossz egyházi iskola is jobb, mint az állami, önkormányzati fenntartásúak abból a szempontból, hogy értékrendet, kikerülhetetlen értékrendet képvisel a szétesett értékrendszer helyett. Ebben is kölcsönös megbeszélésre van szükség: nagyon pontosan tisztázni kell, ki mit vár és ki mit tud nyújtani. Ebben pedig feltételeznünk kell egy nagyon jóhiszemű és jó szándékú állami partnert, és egy nagyon odafigyelő és erős hivatástudattal rendelkező egyházi partnert.

Ami a szociális intézményeket és kórházakat illeti, a munkatársakon múlik nagyon sok minden. Az intézmények pedig olyan emberanyagból mérítenek, amilyen van. Az ezeken a területeken végzett munka ugyanis nagymértékben függ az ott dolgozók keresztyén elkötelezettségétől. Ebben valószínűleg meg ugyanis egy önzetlen, odafigyelő, szeretetteljes, a sérült élet értékét is Isten értékrendje szerint mérő gyakorlat. Egyetlen példát említek csak felnőtt vonatkozásban. Láttam korábban egy falusi (ne nevezzük most meg) „elmeszociális” otthont, ahol a dolgozóknak elmagyarázták, hogy a gondozottakat tisztelni kell, de senki sem tisztelte őket. Ezzel szemben ott van, mondjuk Sajósenye, ahol látszik, milyen értékalapú szeretettel gondoskodnak a fiatalokról, felnőttekről.

Barnóczi Anita kérdezte
Török Istvánt

Ha ma egy tőlünk több ezer kilométerre lévő protestáns országban azt mondom: logó és küldetésnyilatkozat, akkor sokan kapják fel a fejüket a szokásos jó református: „minek az nekünk, eddig

sem volt...” jel-mondattal. És folytatják a „meg hát megvan nekünk a küldetésünk, maga az Úr Jézus jelölte ki” és itt következett¹ sajnos nem idézhető, ámde pontatlan citátumok sokasága hol a Szentírásból, hol némely Kálvinnak tulajdonított, a magunk képére formált soha ki nem adott művekből. Még jó, hogy nálunk, a mi Egyházunkban mindenki érzi annak a fontosságát, hogy a nagy általánosságban megfogalmazott célok jól megfoghatóvá tegyük, hiszen csak így tudunk hozzá eszközt – ne adj Isten –, pénzt és persze embert rendelni. A gyülekezetépítéssel és ezen belül az ifjúsággal és az ifjúsági misszióval foglalkozó könyvek részletesen leírják, hogy a jól működő gyülekezetnek és ifjúsági misszióknak nagyon pontosan megfogalmazott küldetésnyilatkozatra van szüksége ahhoz, hogy a célok mindenki tisztán és pontosan lássa, és ezek alapján döntsön arról, hogy tud-e vele azonosulni, és részt akar-e venni annak a közösségnek az életében, amely e célok elérésére törekszik. Természetesen ez a nehezebb műfaj, hiszen újra és újra át kell gondolnunk a felhatalmazásunkat, a céljainkat, és ezt kell szavakba önteni, nem pedig azt, hogy mihez is értünk, mire van emberünk, vagy mire kapunk normatívát. Jézus Krisztus nagyon tisztán és világosan fogalmazta meg céljait, és ezen célok mellett kötelezte el tanítványait, és ezen célok elérése érdekében végezte szolgálatát. Amikor pedig tovább adta a felhatalmazást, akkor is konkrétan elmondta, mi az a feladat és küldetés, amelyben minden keresztyénnek élnie és szolgálnia kell. Ezt a krisztusi parancsot kell a ma embere és fiatalja számára érthetővé tenni, a saját nyelvén megszólaltatni, a célokot érthetően kifejezni, hogy ne legyen kérdéses: miért létezőnk, és mi a feladatunk. Ebben a folyamatban a kiindulópont Jézus Krisztus két legfontosabb parancsa: a szeretet és az ebből táplálkozó misszió el nem évülő elrendelése lehet. A Tiszáninneni Református Egyházkerület Ifjúsági Missziója így fogalmazta meg Krisztus két parancsa alapján a célokot, a feladatokat, így pontosította a küldetését, alkotta meg logóját, és rendezte a mai fiatalok számára is érthető szavakba Jézus Krisztus parancsát. (Az ötlet nem saját, hiszen szerte a vi-

lágion ezt a modellt használják, gyülekezetek és közösségek építkeznek ezen elv mentén, erről részletesen Rick Warren: *A céltudatos gyülekezet* c. könyvében bővebben tájékozódhatunk.) A parancs szavait (1. Szeresd az Urat, 2. Szeresd felebarátodat, 3. Tegyetek tanítvánnyá, 4. Megkeresztelve, 5. Tanítva) értelmeztük, így találva meg azt az öt szót, amely érthetővé teszi Jézus akaratát (1. Imádás, 2. Szolgálat, 3. Evangéliumhirdetés, 4. Közösség, 5. Tanítványképzés). Ebből született meg a küldetés nyilatkozat öt szava (1. Ragaszkodni, 2. Közösséget vállalni, 3. Elérni, 4. Törődni, 5. Indítani), és eköré az a vállalható cél és küldetés, amellyel fiataljaink és gyülekezezeink azonosulhatnak.

A TIREK Ifjúsági Missziójának küldetése, hogy Isten Igéjével a fiatalokat ELÉRJE, őket Krisztus követésére INDÍTTA, és református keresztyén KÖZÖSSÉGGÉ formálja, azért, hogy Istenhez RAGASZKODJANAK és társaikkal TÖRŐDJENEK.

ifj. Csomós József ifjúsági referens

¹A fikció itt átvált a múlt keserű tapasztalatára, hiszen a képzelt párbeszédnek ez a része valós és megtörtént, még ha térben és időben távolra is helyeztem a dolgokat.

MISSZIÓ

Kölcsey Ferenc: A nyugtalan

Lobogtattam vitorlámat,
Szélnek engedém sajkámat,
Jobb szerencse kebelén
Nyugalmat hogy leljek én.

Csolnakom vész dörgésében,
S gyöngé szellő lengzetében,
Sziklák közt, s zöld part megett
Majd sülyedt, majd lebegett.

S távol tenger sík tükréből,
Messzeföld narancsberkéből
Nyugalom nem szállt hozzám:
S sorsom búsan átkozám.

Bódult! zenge az fennlakában,
Amit kergetsz így hiában,
-- Nyisd fel tennen kebeled --
Légy bölcs, -- s ottan felleled.

Cseke, 1824. február

Nagypéntek a börtönben

Nagypéntek délután a miskolci börtönben a Jerikó Református Fúvóegyüttes zenés istentiszteletet tartott. Erre az alkalomra a fiatalok börtönéből is hoztak egy busznyit. Az elítéltek és az előzetesben lévők mellett sokan vettek részt a dolgozók közül is.

Hosszú évek óta nem volt a miskolci börtönben református alkalom. A börtönlelkészi szolgálat hivatalos elindulása előtt Kóris Lajos nagytisztelendő úr éveken át hűséggel végezte szolgálatát. Most a görög katolikus egyház végzi a börtönlelkészi szolgálatot, de örömmel fogadják a református lelkigondozói alkalmakat.

A különböző korok egyházi zenéi mellett megszólalt Máté evangéliumából a nagypéntek története és az ehhez kapcsolódó gondolatok. Jó volt megtapasztalni az őszinte figyelmet és érdeklődést egy ilyen zárt világban. Volt, akinek a 90. zsoltár könnyeket csalt a szemébe. Az elítéltek közül többen megköszönték az alkalmat.

Reménység szerint az Ige és a zene rámutatott az igazi szabadságra, mely még a börtön falai között is megtapasztalható Jézus Krisztusban.

Gecse Attila

VIGASZTALJÁTOK NÉPEMET

Antoine de Saint-Exupery: Fohász

Uram, nem csodákért és látomásokért fohászokodom, csak erőt kérek a hétköznapokhoz.
Taníts meg a kis lépések művészetére!

Tégy leleményessé és ötletessé, hogy a napok sokféleségében és forgatagában idejében rögzítem a számomra fontos felismeréseket és tapasztalatokat!
Segíts engem a helyes időbeosztásban!

Ajándékozz biztos érzéket a dolgok fontossági sorrendjében, elsőrangú vagy csak másodrangú fontosságának megítéléséhez!
Erőt kérek a fegyelmezettséghez és mértéktartáshoz, hogy ne csak átfussak az életen, de értelmesen osszam be napjaimat, észleljem a váratlan örömeiket és magaslatoikat!

Őrizz meg attól a naiv hittől, hogy az életben mindennek simán kell mennie!
Ajándékozz meg azzal a józan felismeréssel, hogy a nehézségek, kudarcok, sikertelenségek, visszaesések az élet magától adódó ráadásai, amelyek révén növekedünk és érlelődünk!

Küldd el hozzám a kellő pillanatban azt, akinek van elegendő bátorsága és szeretete az igazság kimondásához!
Az igazságot az ember nem magának mondja meg, azt mások mondják meg nekünk.

Tudom, hogy sok probléma éppen úgy oldódik meg, hogy nem teszünk semmit.
Kérlek, segíts, hogy tudjak várni!
Te tudod, hogy milyen nagy szükségünk van a bátorságra.

Add, hogy az élet legszebb, legnehezebb, legkockázatosabb és legtörekenyebb ajándékára méltók lehessünk!

Ajándékozz elegendő fantáziát ahhoz, hogy a kellő pillanatban és a megfelelő helyen - szavakkal vagy szavak nélkül - egy kis jószágot közvetíthessék!

Őrizz meg az élet elszalasztásának félelmétől!
Ne azt add nekem, amit kívánok, hanem azt, amire szükségem van!
Taníts meg a kis lépések művészetére!

1534. október 17-én éjszaka Párizsban megjelent egy röpirat, amelynek példányait a város több pontján kifüggesztették. Jutott a király szobájának ajtajára is. A tartalma meglehetősen radikális hangnemben szólalt meg: „Igaz tanítások a pápás mise szörnyű, mérhetetlen és elviselhetetlen tévelygéseiről... Ó, ti becstelenek és megvetésre méltók, lehet-e ez az Úr Jézusnak, az Isten Fiának teste? Megehetik őt egerek és pókok? Ó nyomorultak, ha semmi más rossz nem lenne pokoli teológiátokban, csak az, amit tisztelet nélkül mondtok Jézus drága testéről, akkor is tüzes máglyát érdemelnétek, hiszen ti vagytok a legádázabb istenkáromlók és eretnekek, akiket a föld valaha is hordott a hátán.” Az uralkodó, I. Ferenc, a magát „legkatolikusabb” jelzővel illető király éktelen haragra gerjedt, szörnyű megtorlási hullámot indított el. A főváros rendjét felforgató eseményekre, többek között gyűjtogatásokra is sor került, nem lehetetlen, hogy provokációs célból. I. Ferenc ugyanis, akinek szüksége volt egyes reformáció párti német fejedelmek szövetségére V. Károly császárral szemben, propagandájában azt híresztelte, hogy a felforgatók valójában anabaptisták, a véres üldözés ellenük és nem az evangélium igaz követőivel szemben folyik. Ne feledjük, hogy ezekben a hónapokban szerte Európában mindenki Münster ostromáról, az ottani „anabaptista királyság” szörnyűségeiről beszélt. A német városban hatalomra jutott újrakeresztelők ugyanis előbb szörnyű terrorral tartották fenn hatalmukat, majd pedig borzalmas kínzásokkal ölték meg őket a katolikus püspök katonái. Az anabaptizmus vádjával könnyen igazolni lehetett a reformáció franciaországi híveinek üldözését.

Feltehetőleg összefüggés volt az üldözés és Kálvin emigrációja között. 1535 januárjában érkezett meg a biztonságot nyújtó svájci városba, Bazelba, ahol Lucianus álnéven (a Calvinus anagrammája) tartózkodott egy ideig. Az egykor virágzó humanista központ fénye ekkorra már elhalványult, Erasmus, a nagy humanista tudós ugyan visszatért ide, de már nagybeteg volt, 1536 júniusában meg is halt. Kálvint nem is a humanisták társaságának jelenléte foglalkoztatta, sokkal inkább az otthonról érkező hírek. Itt értesült arról, hogy az üldözés során sokakat, közöttük 1535 februárjában barátját (Etienne de la Forge) máglyán meg-

égették. Ezek a hírek mélyen megrázták, ugyanakkor felháborodott azon, hogy az evangélium követőit anabaptizmus vádjával végzik ki. Első teológiai művét az anabaptisták ellen írta (Psychopannychia), most ismét tollat ragadott, hogy a reformáció francia híveiről elhárítsa az anabaptizmus és általában az eretnekiség vádját. Munkájával 1535 augusztusában készen volt, noha az nyomtatásban csak 1536 tavaszán hagyta el a sajtót. A 15x10 cm méretű könyv 519 oldal terjedelemben, *Institutio Religionis Christianae* címmel jelent meg. Az ajánlást a szerző I. Ferenc királynak címezte. Bizonyára hitelt adhatunk azoknak a vélekedéseknek, melyek szerint az uralkodó soha nem olvasta el. Viszont megtették ezt sokan mások, s a mű az írónak egy csapásra nagy hírnevet szerzett.

Institutio Christianae Religionis (Tanítás a keresztyén vallásra; A keresztyén vallás rendszere).

Az első kiadás tehát 1536-ban jelent meg Bazelban. Kálvin folyamatosan bővítette, a végleges szöveg kiadására 1559-ben került sor. Az első kiadás tulajdonképpen katekizmus. Luther hatását hordozza, amennyiben az ő Kis Kátéjának felépítését követi: 1. A törvényről, amely magában foglalja a tízparancsolat magyarázatát. 2. A hitről, amely az Apostoli Hitvallás magyarázatát is adja. 3. Az imádságról, amely az Úr imádságának kifejtését is adja. 4. A sákramentumokról, amelyben a keresztségről és az úrvacsoráról van szó. 5. A hamis sákramentumokról. 6. A keresztyén szabadságról, az egyházi hatalomról és az állami kormányzatról.

Thúri Pál magyar reformátor így méltatta e művet:

Thúri Pál magyar reformátor így méltatta e művet:

Praeter apostolicas post Christi tempora chartas, Huic peperere libro secula nulla parem.

Szenci Molnár Albert pedig ezt így magyaráította:

Az szent könyvek után, kiket az nagy apostolok írtak, Ennél jobb könyvet még soha senki nem írt.

Dienes Dénes

A Sárospataki Füzetek a Sárospataki Református Teológiai Akadémia tudományos közlönye. 1997-es újraindulása óta fontos szerepet kíván betölteni a Sárospataki Kollégium tudományos életében.

A szerkesztői elvek az örökségbe kapott megalapozás szerint határozzák meg a Sárospataki Füzetek arculatát: „...a tudomány oly mély bensőség, mint a hit, s ha ez szent, amaz igaz, sőt csak az igaz, ami szent, és megfordítva: így emberi méltóság nélkülök nem is képzelhető.” (Erdélyi János). Egy lap arculatát, a felvállalt szellemi irányvonalon túl, az elkészítésében közreműködők személye is fémjelzi. Ezt erősíti az a tudományos grémium is, aki a Sárospataki Füzetek Szerkesztőbizottságaként őrökdi a közlöny tudományos színvonalá felett. A Sárospataki Füzetek biztosítja a kar oktatói kutatási eredményeinek közreadását. Lapunk szerzői azonban nem csupán a Teológia tanárai közül kerülnek ki. Körük országos és nemzetközi: közöttük éppen úgy megtalálunk volt pataki diákokat, mint a teológiai és társadalomtudományok képviselőinek országos szaktekin-télyeit, sőt a nemzetközi teológiai élet legkiválóbbjait is, akik intézményünkben megfordulva kapcsolatba kerültek Sárospatak és a térség hit- és kulturális életével.

Szeretettel ajánljuk olvasóink figyelmébe az évente négy alkalommal megjelenő folyóiratot.

(Szerk.)

Egyházkerületi Kántorképzés

A Tiszáninneni Református Egyházkerület július 12 - július 24. között rendezi meg ez évi intenzív Nyári kántorképző tanfolyamát 14-50 év közötti résztvevők számára.

Helyszín:

a Lévay József Református Gimnázium és Diákotthon. (Miskolc, Kálvin u. 2.)

Jelentkezés a következő címen:

(Telefonon érkezett jelentkezést nem tudunk elfogadni!)

Püspöki Hivatal 3501 Miskolc Postafiók 155. A borítékra ráírandó: „Kántorképző Tanfolyam”.

Jelentkezési határidő:

2010. május 25.

A jelentkezéskor megküldendő adatok (külön lapon!):

1) neve, 2) születési adatai, 3) vallása, 4) anyja neve/foglalkozása, 5) apja neve/foglalkozása, 6) postacíme (irányítószám is!), 7) telefonszáma, 8) munkahelye vagy iskolája, 9) gyülekezete, 10) mikor konfirmált?, 11) milyen gyülekezeti munkában

vesz részt?, 12) zenei előképzettsége, 13) Kántorképző/Kántorelőképző Tanfolyamon vett-e már részt/hol?, 14) milyen célból jelentkezik a tanfolyamra?

A jelentkezéskor megküldendő melléletek:

1./ Rövid életrajz
2./ Ha már vett részt Kántorképző Tanfolyamon, eddigi bizonyítványainak fénymásolata
3./ Lelkipásztorának ajánló levele
4./ Házi orvosának – egészséges voltát tanúsító – igazolása
5./ 1 db felbélyegzett, saját nevére megcímezett válaszboríték

Felvételi meghallgatás:

2010. május 29-én szombaton 9–13 óra között, a Lévay Gimnázium Diákotthonában.

A meghallgatáson a korábbi kántorképzősök szabadon választott

hangszeres darabot mutatnak be. A Kántorképző Tanfolyamra először jelentkezők a Református Énekeskönyv alábbi énekeiből felvételiznek (dallam és első vers szövege kívülről):

Zsoltárok: 24, 32, 65, 66, 68, 72, 81, 95, 98, 101, 134, 135, 136, 138, 150.

(összesen: 15 zsoltár)

Dicséretetek: 151, 160, 164, 165, 167, 196, 200, 225, 230, 236, 254, 255, 299, 315 (+2. versszak), 316 (+2. versszak), 318, 326, 370, 390, 395, 431, 438: 6. verse, 460, 464, 469. (összesen: 25 dicséret)

Részvételi díj:

36.000.--Ft, melyet a tanfolyam első munkanapján a helyszínen kell befizetni.

Bővebb információk:

06 30 / 686–3654
kunzs@levay.sulinet.hu
www.tirek.hu

A TISZÁNINENI REFORMÁTUS
EGYHÁZKERÜLET TOVÁBBKÉPZŐ
ÉS SZABADIDŐ KÖZPONTJA
MÁLYIBAN

IDEÁLIS EGYÉNI, CSALÁDI ÉS CSOPORTOS ÜDÜLÉSRE, TÁBOROK, KONFERENCIÁK, KÉPZÉSEK SZERVEZÉSÉRE AKÁR 100 FŐIG TELJES ELLÁTÁSSAL!
TEL.: 30-823-5850, E-MAIL: MECSESKOZPONT@GMAIL.COM, WEB: WWW.MECSES.TIREK.HU

Látogassa Ön is rendszeresen a Tiszánineni Református Egyházkerület honlapját,
ossza meg gyülekezete, közössége eseményeit, ajánlja programjait a világháló
nagyközönségének, írja meg gondolatait egyházkerületünket érintő témákban!

www.tirek.hu

Üdvözljük a
Tiszánineni
Református
Egyházkerület
honlapján!

Egyszerű hírküldési lehetőséggel, változatos fórumtémákkal, friss információkkal várjuk látogatóinkat!

SZERETETTEL AJÁNLJUK KEDVES
HALLGATÓINK FIGYELMÉBE AZ
EURÓPA RÁDIÓ INTERNETES
OLDALÁT IS, AHOL ÉLŐBEN
HALLGATHATJÁK
RÁDIÓMŰSORAINKAT, HÍREINKET ÉS
A RÁDIÓVAL KAPCSOLATOS EGYÉB
INFORMÁCIÓKAT IS TALÁLHATNAK.

WWW.EURADIO.HU